XXXVI. ÉVFOLYAM, 26. SZÁM Ára: 2,80 Ft 1980. JÚNIUS 26.

Ludas Matyi

KILÁTÁSOK

– Mire minden Ratkó-gyereknek lakást adunk, itt lesznek a gyes-gyerekek . . .

Brenner György rajza

Művészi autó

Mindig is irigyeltem azokat, akik híres embereket ismernek. Híres embert ismerni még jobb, mint híres embernek lenni. A híres ember ugyanis lehet undok, sőt még aljávaló is: különböző pletykák, valós és vélt hiedelmek terjednek róla. Ám aki egy híres embert ismer, az nem lehet akárki.

Mindezek arról jutottak eszembe, hogy olvastam egy hirdetést: Lada Combi, hároméves, kitűnő állapotban, ismert színművésztől eladó. Amire felfigyeltem, nyilván már kitalálták, nem az, hogy a kocsi jó állapotban van. Ennek is örülök, ám ennél sokkal fontosabb, hogy a járművet korábban az ismert színművész használta.

Hogy ez a tény mennyivel növeli meg az autó értékét és árát? Nem tudom. Mint ahogy számomra az sem teljesen világos, mi a különbség: hogy az autót Vas Trezor betanított segéd nyúzta évekig, vagy éppen az ismert színművész második feleségének első gyermeke végezte rajta első szárnycsapásait?

Már-már érdekelni kezdett a Lada Combi, amikor az ismert színművész hirdetése mellett felfedeztem egy másikat: X. Y. magyar állampolgár Trabant gépkocsit kínál eladásra. Te jó ég! Hiszen nekem mindig is erre a kocsira volt szükségem. Döntöttem: X. Y.-t hívom fel az autóvásárlás ügyében.

Az ismert művész urat pedig megnézem majd a színházban. Remélem, kitűnő állapotban lesz!

Föld S. Péter

Virtus

Beszélik, hogy Magyarország már csak múlt időben nevezhető sportnemzetnek.

Ne üljünk föl a hiresztelésnek, feleim! Nálunk a tömegsport ma is olyan szilárd alapokon nyugszik, mint kevés más országban. Itt van, teszem azt, a Keleti-pályaudvar érkezési oldala. Az ember megérkezik szeretett fővárosunkba, s taxi után próbál nézni. Nézünk hatvanan, taxi van három. Ezzel máris kezdetét veszi a tömegsport, mely az „üsd, ahol éred", a rövidfutás és a kiszorítós szellemes, külhonban sehol nem látható kombinációjából áll. Áll?! Rohan, nyüzsög, tülekszik, csíp, vág, harap! Élemedett súmó-bajnokok pánikszerűen menekülnének pusztán a mozgalmas tablót aláfestő kurjantások hallatán. Csak szánhatjuk az agyoncivilizált franciákat, ahol a pályaudvarok előtt vaskordon szabályozza a taxihoz jutás rendjét, s rozsdásítja a többre érdemes gall izmokat.

A magyar virtus szabad kibontakoztatásának lehetősége szerencsénkre nem korlátozódik a pályaudvarok előtti térségre. Kitűnő terepet kínál a Vidám Park néhány létesítménye is. Például fölöttébb stílszerű, hogy az irányítható vadászrepülőgépekre csak kemény kézitusák és ligetrengető utcai harcok árán lehet följutni. A dolognak az az előnye is megvan, hogy a pankrációban a népesség minden rétege képviselve lévén, a küzdelem fogásait már a karon ülő gyermek is idejében elleshetí. Sajnos, a Vidám Park vezetősége nem eléggé következetes, tudniillik egyéb helyeken (Hernyó, Kanyargó stb.) a létért való, a természetes kiválasztódás alapjául szolgáló harcnak sajnálatos módon elejét veszi azáltal, hogy itt csupán annyi jegyet ad ki a kassza, amennyi hely egy-egy menet után felszabadul.

Szerencsére ott a dodzsem. Mohácsnál is az volt a baj, hogy nem volt dodzsem. Egy magyarra öt török jutott, ahelyett hogy öt magyarra jutott volna egy fél kisautó, pedig a tetterőnek inkább az utóbbi arány kedvez. S itt, a dodzsemben azokat a szakkifejezéseket is könnyen, gyorsan elsajátíthatja bárki, melyek a sztrádán zajló, „Ki kit enged előzni" című tréfás népi játék alapszabályaihoz tartoznak. Szegény, elpuhult Nyugat, mely a sztrádákat egyszerűen és invenciótlanul csak közlekedésre használja, s nem ismeri a belső sávon poroszkáló Trabantok tettre korbácsoló szerepét!

Ne essünk hát kétségbe: él magyar, áll Buda még! Igenis: bohókás viadalaink révén szüntelenül megállít parancsolunk az agyoncivilizálódás átkának. No meg egymásnak.

Aki pedig úgy érzi, már nem neki való ez a vérpezsdítő nemzeti hirig, az még mindig folyamodhat kivándorló-útlevélért. Vagy elmehet kocogni.

Timár György

Akkor, amikor, ki, hányan, mennyien?

Nem Karinthy és Kosztolányi híres játékát idézem, hanem egy másik játékot, amelyet valamennyien játszunk hosszú évek óta, és én még mindig nem jöttem rá a játékszabályra. Főképpen arra, hogyan indul el a játék anélkül, hogy kockát kellene dobni, vagy kiszámolni, mégis szabályszerűen.

Úgy kezdődik az én amikorkihányan-játékom, hogy bemegyek egy boltba (műhelybe, irodába stb.). Vegyünk egy nagyon hétköznapi példát: egy élelmiszerboltba lépek be, ismerős bolt, ismerősek az eladók, ismerős az áruválaszték.

Ha történetesen **egyedül** vagyok a boltban vásárló, **tizenkét** eladó tekint rám mosolyogva a pultok mögül, nagy az öröm jöttömre, a hangulat családias, kínálnak erősen káposztalevéllel.

Ugyanebben a boltban, **tíz** vevő esetén, a pult mögött álló eladók száma **öt** főre csökken, **negyven** vásárló esetén mindössze **két** eladót lehet megszámolni a boltban, a játék titokzatos szabálya szerint.

Patyolat-fiókűzlet. Egyedül lépek be a fiókba: tizenheten mosolyognak felém, ügyfél egy sem, valamennyi patyolatos; két vasalólány, három mángorló, négy vegytisztító, két felvevő, két csomagoló, számlázó, lyukasztó, összehasonlító, pénztáros. Kitörő öröm a jöttömre, vicceket mesélünk, csókolózunk.

Ugyanebben a tisztítóban – fokozódó forgalom esetén – csökkenni kezd az alkalmazottak száma. Hetven ügyfél esetén mindössze ketten dolgoznak az üzletben: egy mángorol, lyukaszt, számláz, visszaad, a másik minden egyebet csinál, verejtékben úszik, mintha a mosógépből esett volna ki szárítás nélkül.

Posta. Egyedül vagyok az ablakok előtt, egy húszfilléres bélyegért vagyok itten a postán. Szép, nagy postahivatal, harmincöt ablak nyitva, mosolygó, hívó szemek az ablakok mögött. Ahová lépek a bélyegért, az az ablak boldog.

Négyszáz ügyfél esetén a posta harmincöt ablakából kettő van nyitva, a két ablak mögött egy-egy Ágnes asszony kétmillió forintot vesz át apróban, óh irgalom atyja, ne hagyj el!

Az Operaházban, ha egy gombostűt sem lehet leejteni, olyan telt ház van, Kékszakállú bezárja az összes ajtót. A Népstadionban viszont, ahol tizenöten nézik a futballmeccset, ötszáz feljáró áll tárva-nyitva...

A kihányanmennyien-játék megfejtői részére ajtóm éjjel-nappal tárva-nyitva áll, csak megtudjam végre a titkát.

Somogyi Pál

Páratlan újítás

Mindig becsültem a Nagy Szellemeket. Az élet ritka adományának tekintem, ha egy Nagy Szellemmel találkozhatom és most szerencsém volt...

Igaz, személyesen nem állt módomban megismerni, de talán így még szebb: ismeretlenül zenghetem dicséretét annak a Valakinek, akinek a sors a Báthory utca 10. szám alatti irodaház liftje feletti rendelkezési jogot adta. Azt se tudom, hölgy-e vagy úr, de hogy Nagy Szellem, azt bizonyosan.

Mert mit is gondol a magamfajta köznapi halandó, akinek sablonokká merevedtek a világról való elképzelései? Például azt, hogy egy hétemeletes épületben, amelynek minden szintjén más vállalat vagy intézmény található, azért van a lift – a **személyfelvonó** –, hogy a házba érkezőket, legyenek azok itt dolgozók vagy éppen ügyfelek, felszállítsa arra az emeletre, ahová dolguk szólítja.

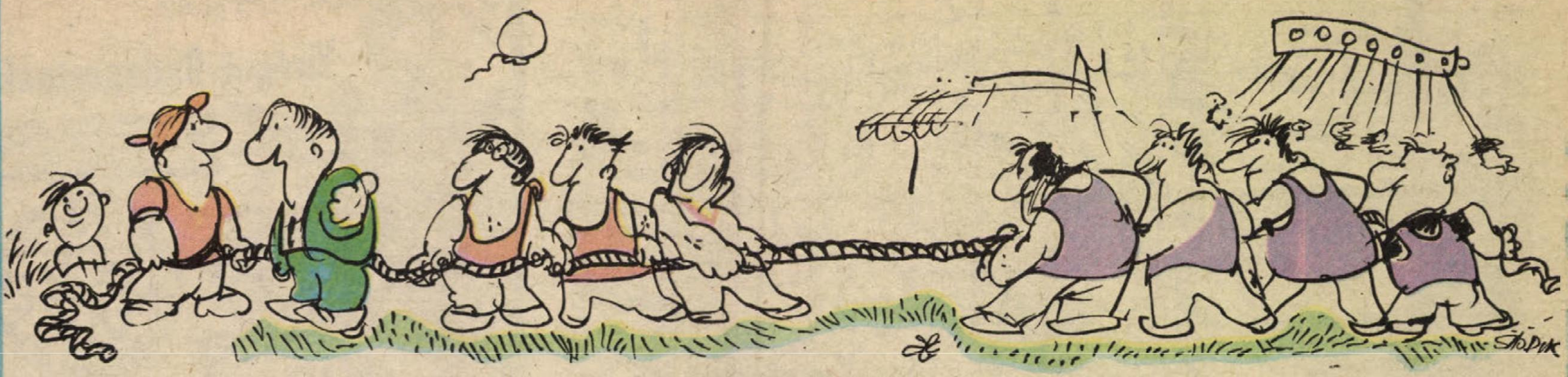
Micsoda elaggott közhely!

Még szerencse, hogy a Nagy Szellem rájött: ez így tarthatatlanul konvencionális. Sőt – már-már célszerű. Ezért aztán leleménye működésbe lépett. S mint a felvonó ajtaján látható tábla – fehéren, feketén – hirdeti, elrendelte: ebben az épületben a lift csak a III., V., VII. emeleten áll meg.

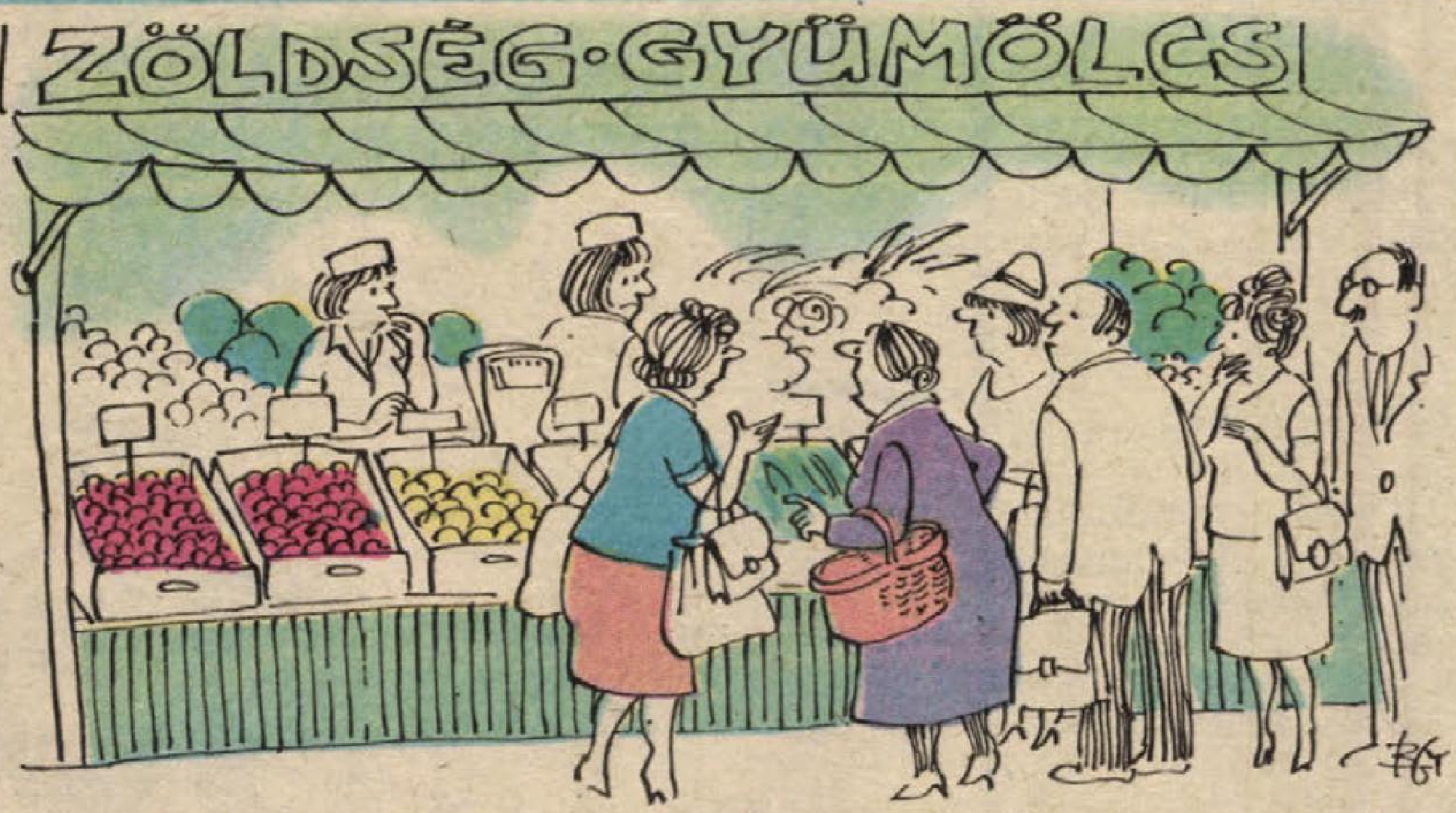
S akiknek a közbeeső emeleten van dolguk?

Demokrácia van. Szabadon választhatnak, hogy felfelé vagy lefelé óhajtanak gyalogolni. S közben nemcsak a lépcsőjárás serkenti gyorsabb dobbanásra szívüket, hanem az a büszkeség is, hogy egy – szó szerint – páratlan újítás megvalósításában vehetnek részt.

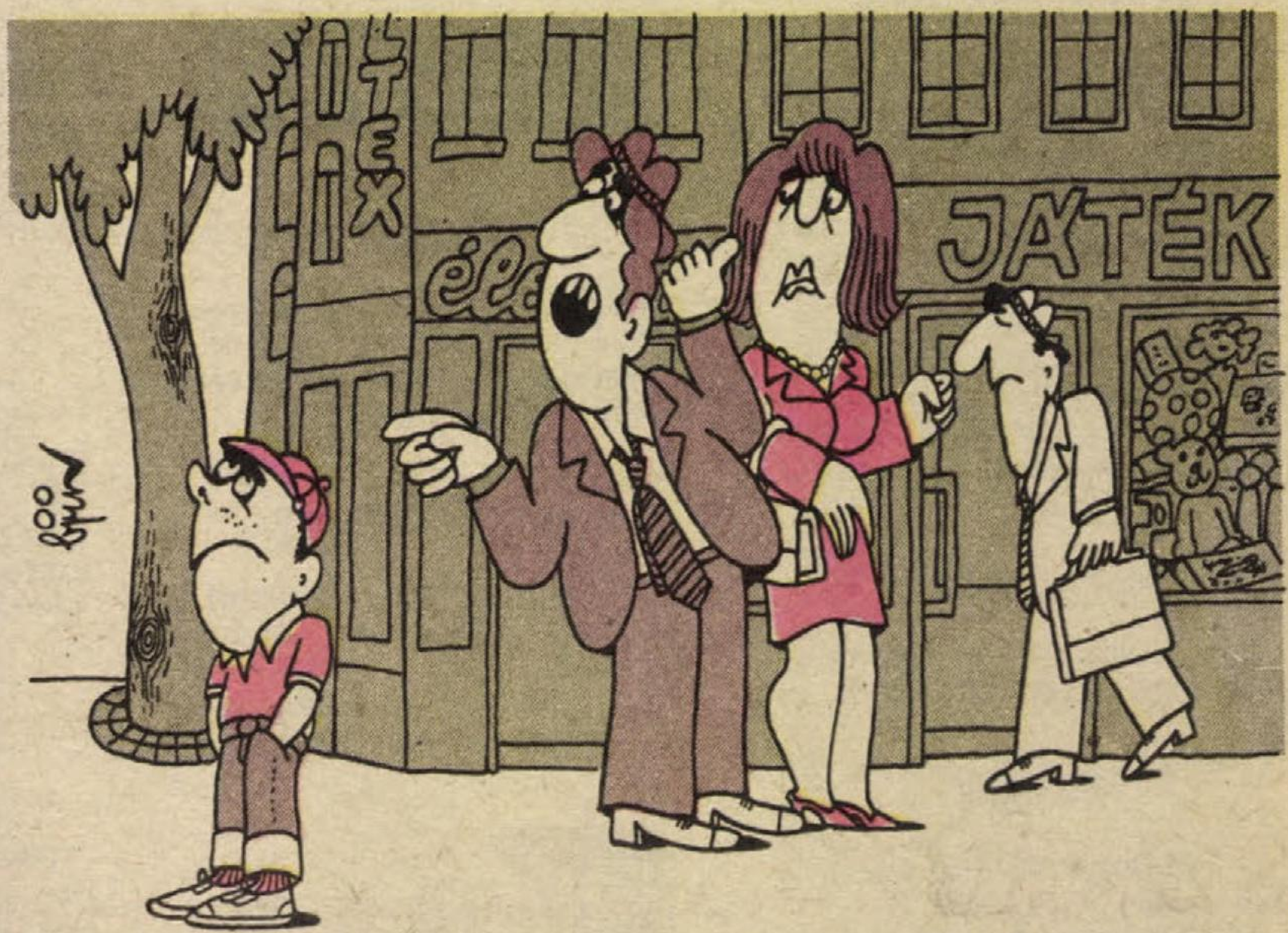
Bán Róbert

– Nem vet rossz fényt ránk a széthúzás? Nem kellene inkább összetolni?

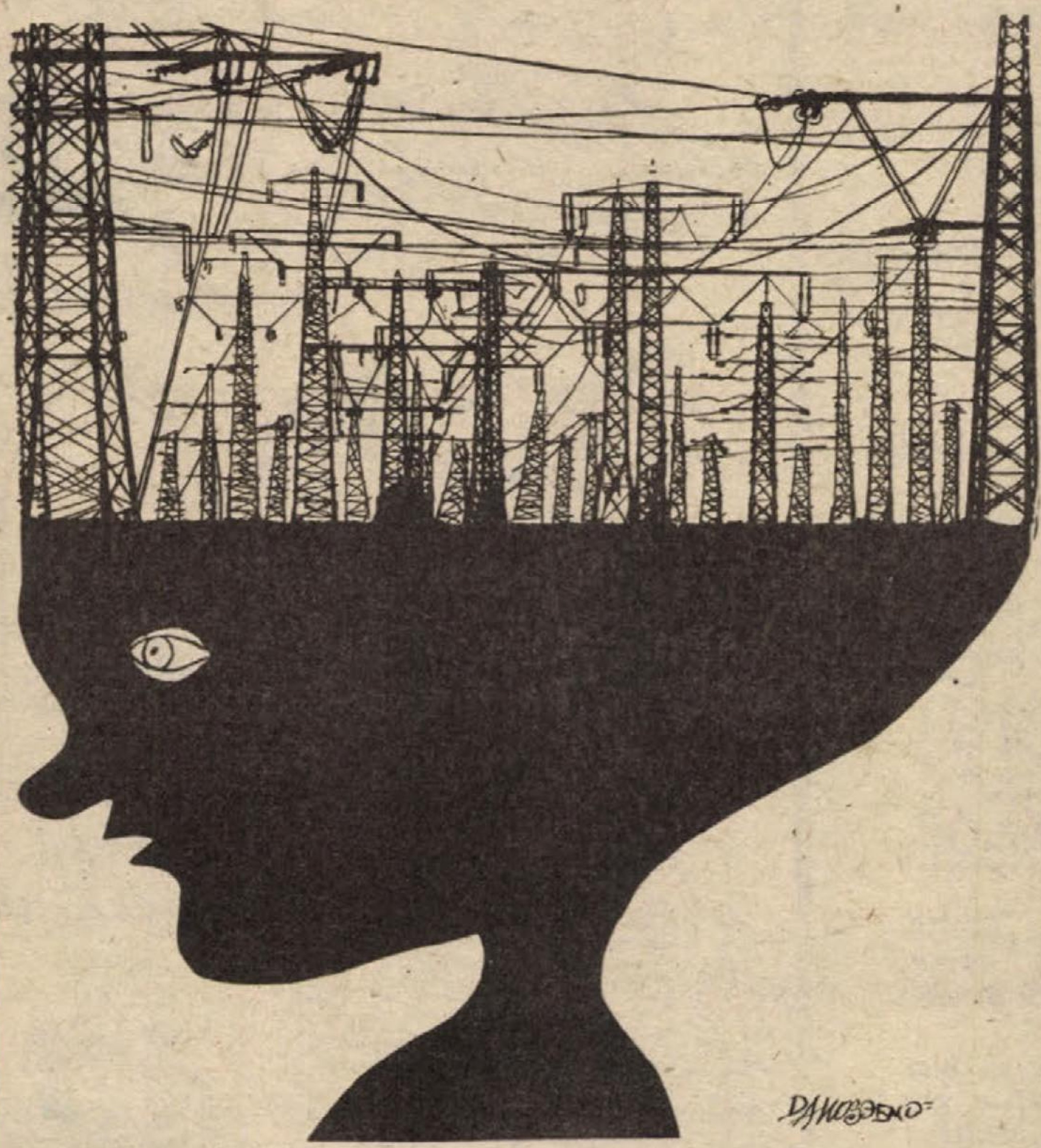

– Mama, ilyen hangosan a kedvezőtlen időjárást, és ne az árakat szidja!

– Kisfiam, ha tovább rosszalkodsz, veszünk neked valamilyen magyar játékot!

MAGASFESZÜLTSÉG

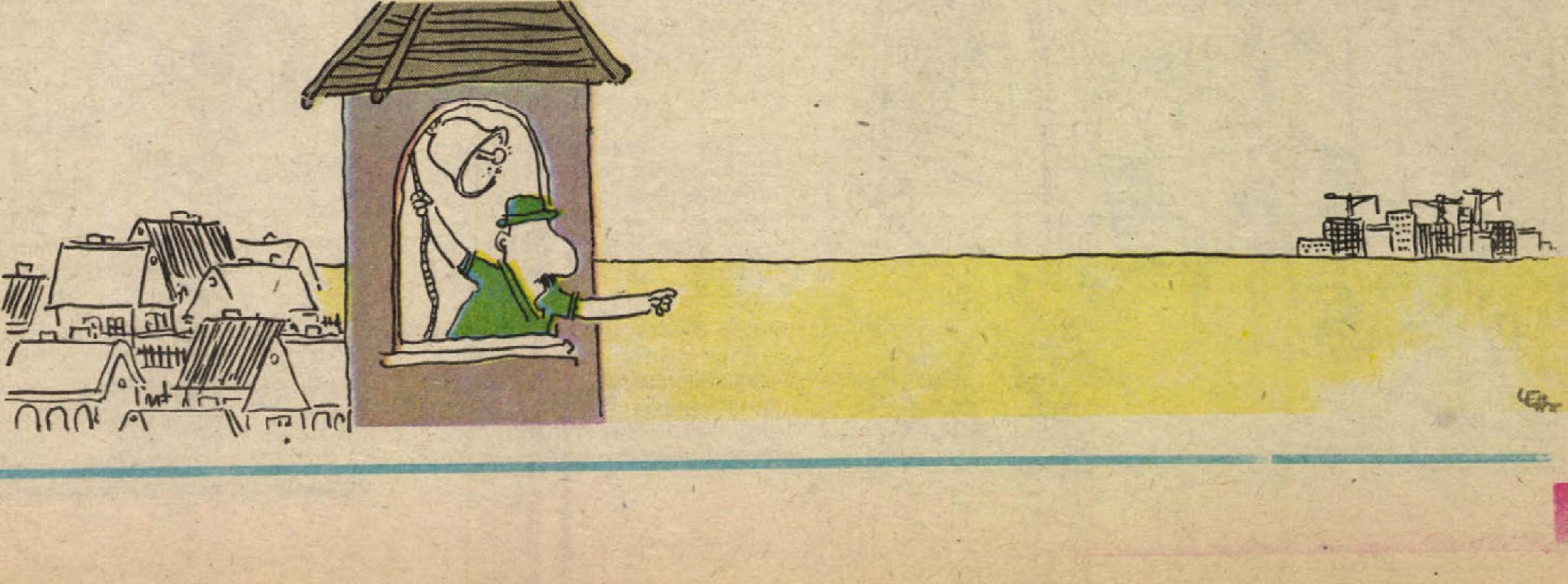

HIVATALI KITÜNTETÉS

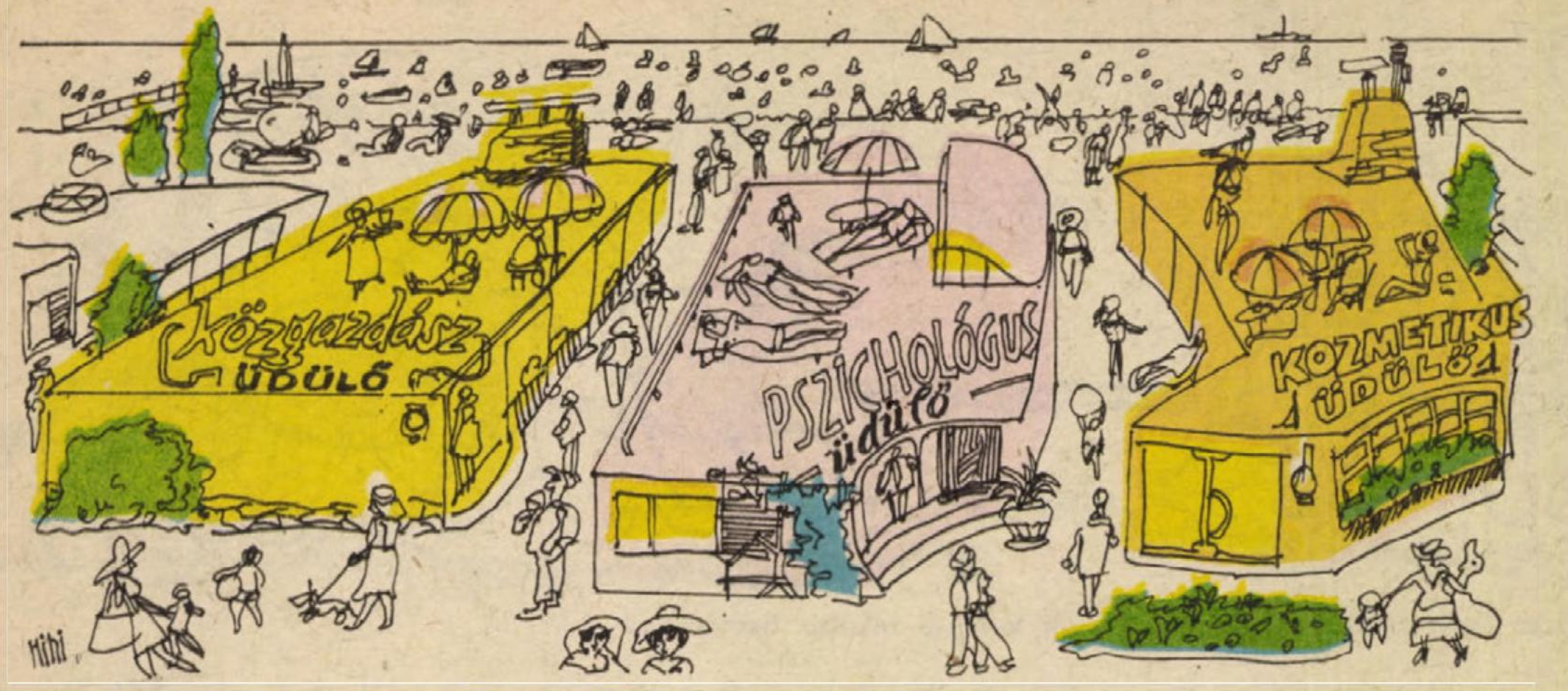

VÉSZHARANG

– Jön a város!

TŐFEJLESZTÉS

SZILÁNKOK

SZÜLŐI SZEMMEL

— Hadd legyen a gyereknek különb élete, mint amilyen az ő gyermekeiknek lesz...

OK

— Te miért növesztettél ekkora szakállt?

— Az asszony elől oda rejtem a dugipénzt!

ÖNVALLOMÁS

Ma, érett fejjel, sok mindent ugyanúgy csinálnék.

BOSSZÚ

— Mennyi az ára ennek a kis családi háznak?

— Hárommillió forint.

— Megegyeztünk. De fémtizesekben fizetem ki.

VÁMVIZSGÁLAT

— Mi van ebben az üvegben?

— Aranyhal.

— Ez igaz. De fél kiló súlyú és színaranyból készült.

VILLA

— Ezt a villát a borravalókból építettem. Ugyanis harminc éve nem adok senkinek borravalót.

BARÁTI SZÍVESSÉG

— Négy hétre Párizsba utazom. Megkérem, kedves szomszéd, amíg távol vagyok, öntözze a virágaimat és fizesse ki az adósságaimat.

FOGADALOM

— Szilveszterkor csak egyet fogadtam meg, hogy a régi életemet folytatom, de azt se tartottam be.

MESE

Olvastam egy modern mesét, melyben a gonosz végül is elnyeri méltó jutalmát. Ultin.

NŐI PANASZ

— A férjem elhatározta, hogy leszokik a dohányzásról. Első lépésként azzal kezdte, hogy az összes hamutartót eltávolította a lakásból. Most a földre hamuzik...

HIRDETÉS

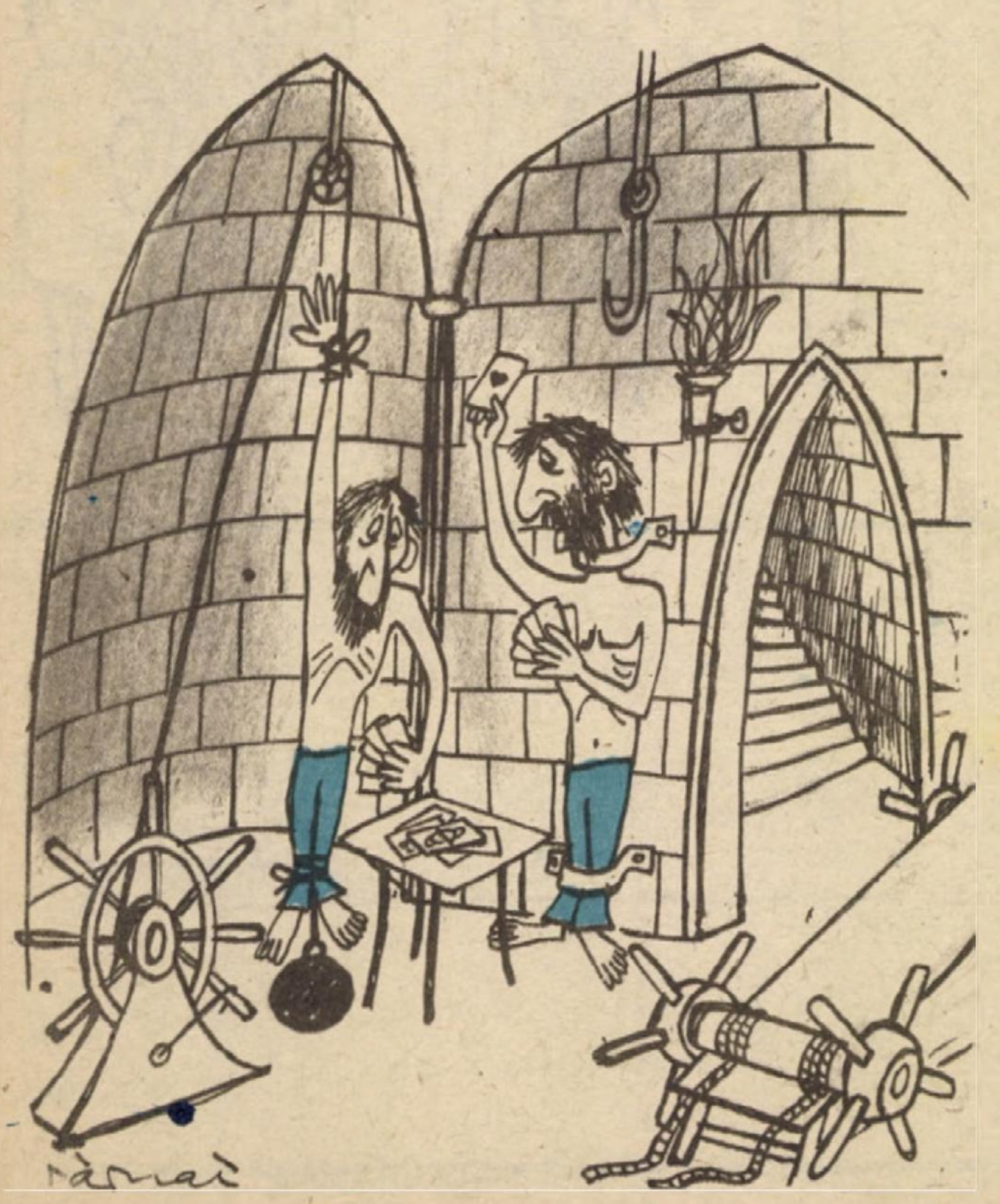
Óvónőt keresek a kisfiam mellé, aki nősülésig foglalkozna vele.

JAVASLAT

Hozzanak törvényerejű rendeletet, hogy az ember maga választhassa meg a rokonait.

Galambos Szilveszter

SZABAD SZOMBAT

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Brown meséli Smithnek, hogy fényes nappal kirabolták, és a rablók mindenét elvitték.

— Na és miért nem húztad elő a revolvert a zsebedből? — kérdezi Smith.

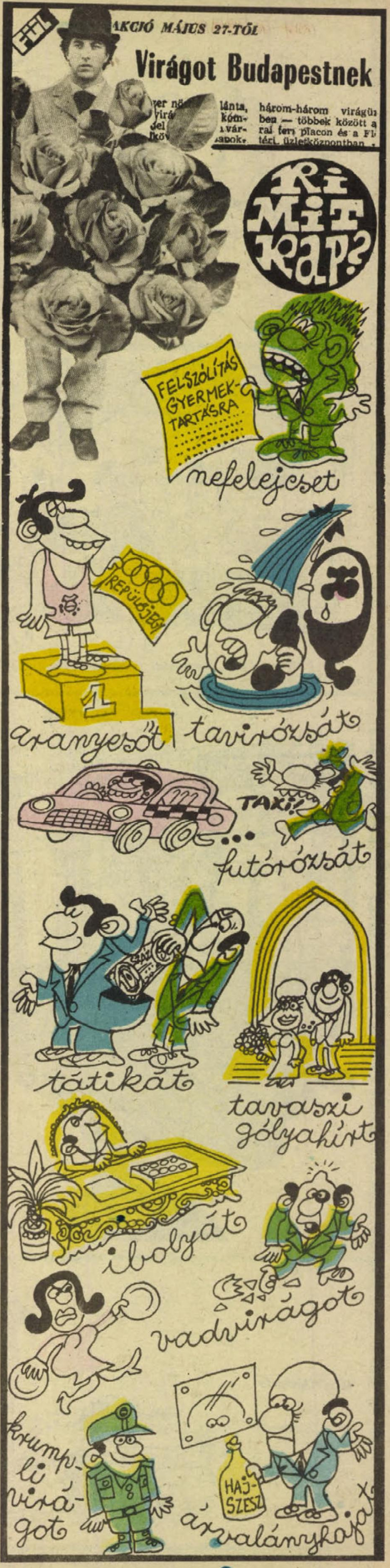
— Majd bolond lettem volna — feleli Brown —, ez az egyetlen dolog, amit nem vettek észre.

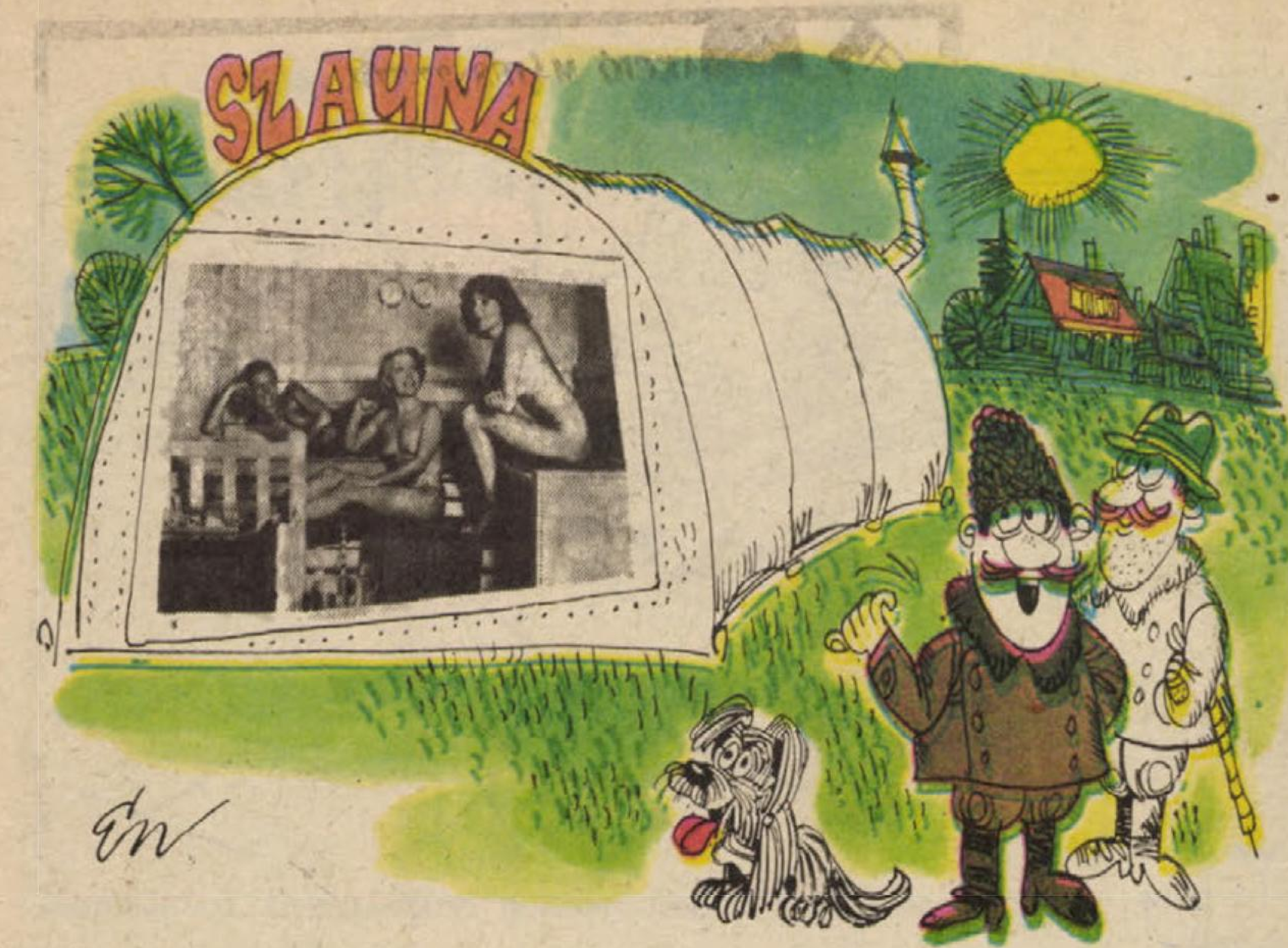
*

Egy társaságban, ahol könyvekről van szó, valaki megkérdezi a háziasszonytól:

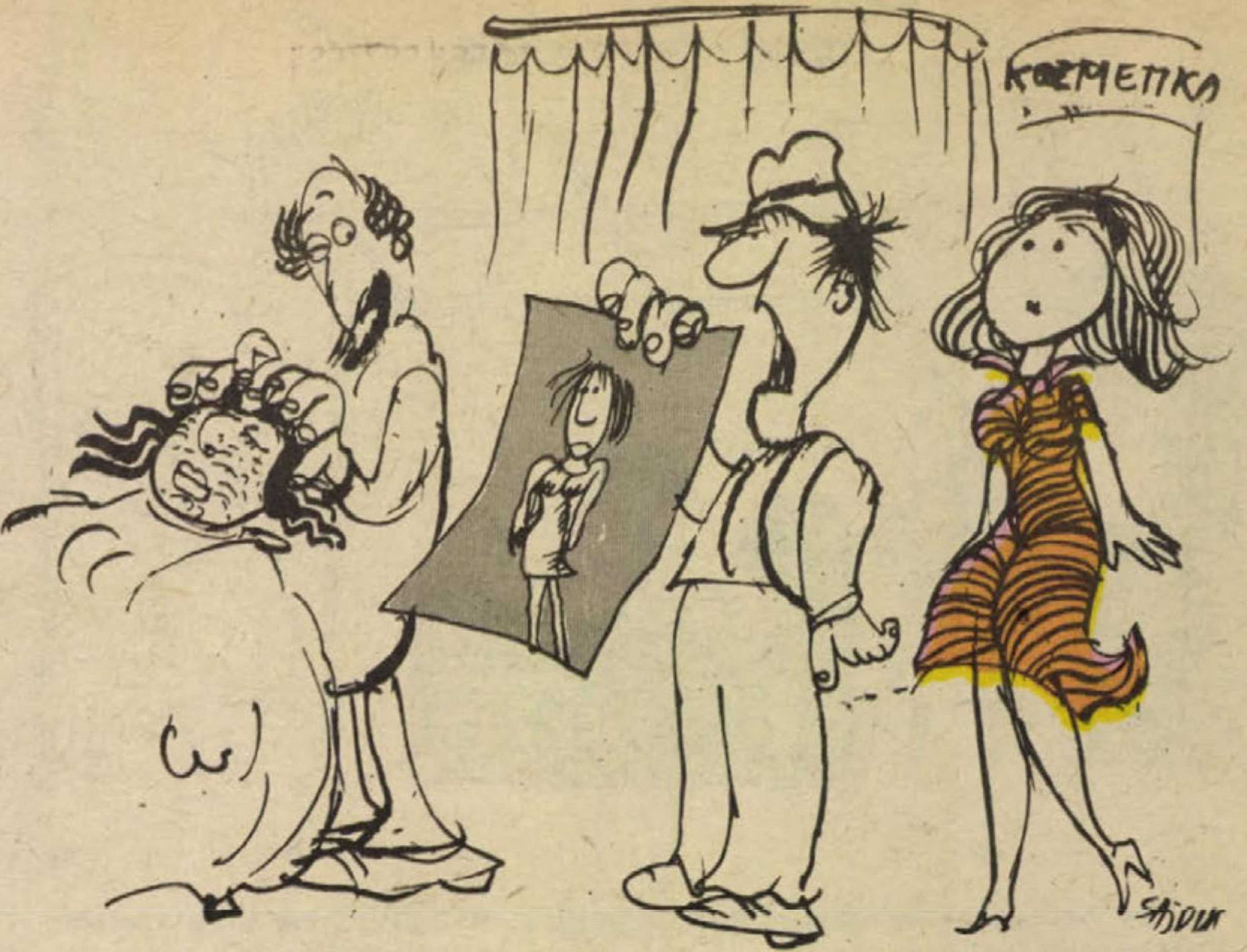
— Asszonyom, ismeri ön Platón Az állam című könyvét?

— Nézze, uram, nekem nincs annyi időm, hogy a szezon összes újdonságait elolvassam. Ha az a könyv jó, akkor rövid időn belül úgyis megfilmesítik.

– Ez ugyanolyan jó üzlet, mint a primőr zöldség!

– Disznóság! Nézzék meg, milyen volt a feleségem, és mit csináltak belőle!

SZMK

Csigolyás apuka, a Szülői Munkaközösség vezetője, sugárzott akár egy izotóp.

— Nyert ügyünk van! — kiáltotta. — Gyermekeink patrónás zászlók alatt masíroznak be az egyetemre. Mindent kinyomoztam. Az érettségi elnökünk bizonyos Hörömpő Gyula lesz. Egy aranyoskedélyű világfi, aki imádja a barokk lakomákat, a preklasszikus muzsikát és a cirkuszművészet harsányabb produkcióit. Anyatársak és apafejek! Bedobunk fejenként öt darab ezrest és gondunk lesz rá, hogy Hörömpő Gyula jól érezze magát közöttünk.

Az elnök úgy első pillantásra nem látszott bővérű playboynak. Másodikra még kevésbé. Savmaradék emberke volt, csüggesztő bajuszkával. A szemüvege alól mintha egy másik szemüveg nézett volna ki a világba. Amikor az írásbeli szünetében a lépesmézzel töltött galambra emlékeztető Semenár anyuka karonfogta, hogy puszi magának, elnököm, most munkaebéd lesz és jobb, ha tőlem tudja; a hivatalbéli férfiú akkor is csak két kattintósat lélegzett, mintha kaucsukból lett volna orrában a közfal.

— Hm? Mi, mi, mi? Jó!

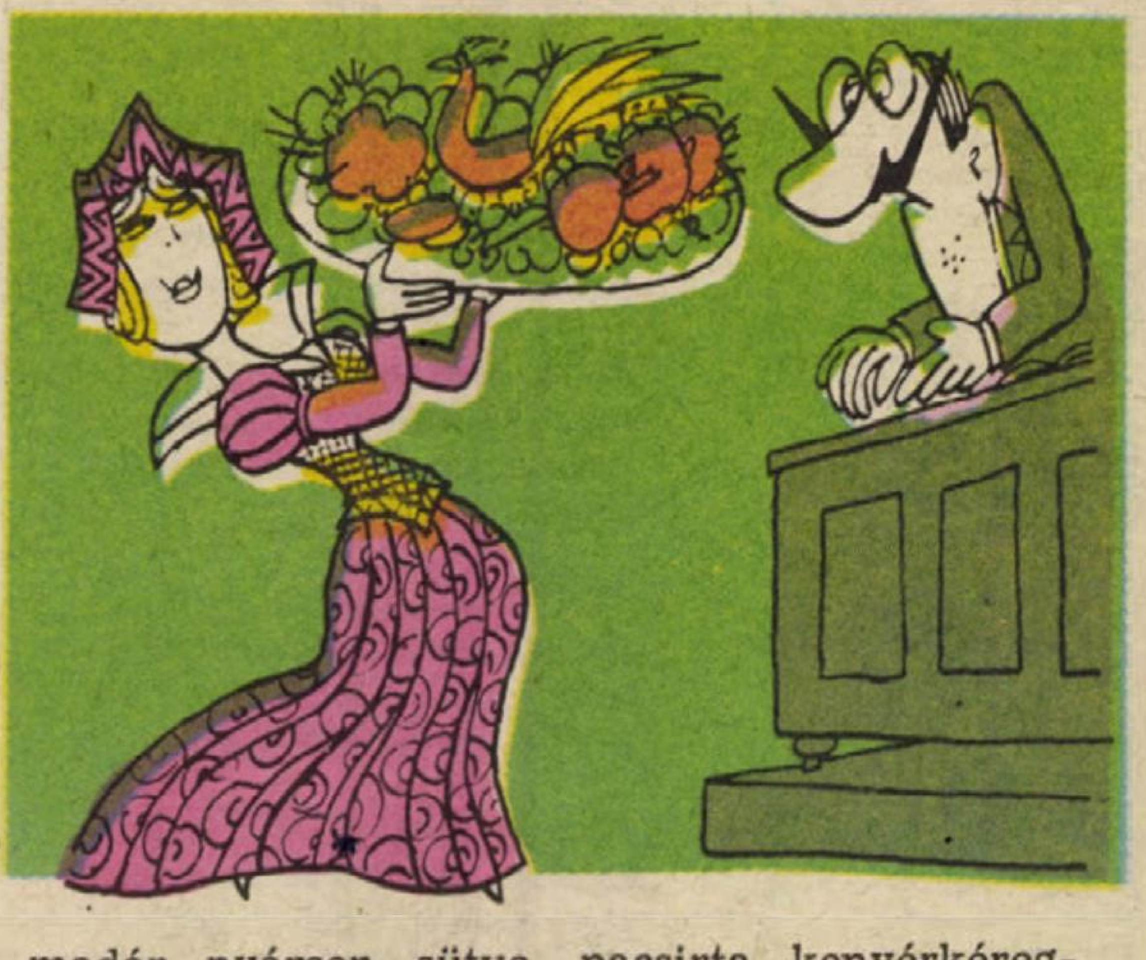
Az események ettől kezdve a Dóra-pánik sebességével követték egymást és valamicskével mindegyik őrjítőbb volt az előzőnél.

Kapric anyuka, Stuart Máriának álcázva, egy hatalmas ezüsttálat cipelt be a feje fölött. A tálon egybesült malac hasalt, mintha csak napozna. A szájában egy egész citromot tartott, lúdmájból és szarvasgombából készült pástétomocskák koszorúzatában.

Péntek apuka a java korabeli Rembrandt kosztümében Montemascagni Az öt évszak szvitjének scherzóját intonálta egy klavicsemballón, quasi una fantasia.

Az elnök húzott egyet a bajuszán, amitől rögtön olyan lett, mint két vízszintes felkiáltójel.

Most Svihák anyuka úszott be, Boleyn Annának maszkírozva, egy ágyúnaszád méretű tálcával. Az ágyúnaszádon több tucat megboldogult szárnyas hajózott távoli és ködös partok felé, minthogyha egy teljes madárház egyszerre unta volna meg a vidor, csipogó létet. Sült fajdtyúk vadász módra, fenyves-

madár nyárson sütve, pacsirta kenyérkéregben, császármadár tejföllel készítve, teknősbéka vérmártásban. (Jól van, na, én is tudom, hogy a teknősbéka nem madár és akkor mi van? Svihák anyuka világéletében ugatta az ornitológiát és kész.)

Kutyuli apuka VII. Gergelynek öltözve Montepuccini Libapastoraléját klimpírozta egy nyenyerén, con fuoco furioso.

Az elnök vigyázzt vezényelt a bajuszának, amitől minden szál külön meredt az ég felé.

— Az isten áldja meg magukat — vonta félre a gimnázium igazgatója Semenár anyukát —, mit művelnek itten?

— Hogyhogy mit művelünk? Egyengetjük gyermekeink jövőjét. Kinyomoztuk, hogy Hörömpő Gyula, az elnök, egy aranyoskedélyű világfi, aki imádja a barokk lakomákat, a preklasszikus muzsikát és a cirkuszművészet harsányabb produkcióit. Így van, vagy nem így van? Imádja Hörömpő, vagy nem imádja Hörömpő?

— Hörömpő imádja — mondotta az igazgató és tiszta sápadt volt. — Csakhogy ez nem Hörömpő. Hörömpő Gyulát az utolsó pillanatban mégis az óújhelyi Csalavéz Maca főgimnáziumba küldték elnökölni. Ez itt Küngös Benjámin. A háború alatt matekot tanított az idegenlégió büntetőgimnáziumában. A rabok zokogva vágyódtak vissza a sivatagba és takarodó helyett a relativitáselméletet fújták.

— Végünk van! — sikoltott Semenár anyuka. — Szólni kell Csigolyás apukának, hogy azonnal jöjjön elő a kredencből.

Az igazgató ebből egy szót sem értett, de már úgyis elkéstek.

A szekrény ajtaja felpattant és rémisztőre pingált bohócpofával az SZMK vezetője masírozott elő, hasán egy nagydobbal. Szélesen vigyorgott, aztán összeütötte a cintányért és dalra fakadt, egyenesen bele az elnök képébe:

„Ím, strófákat vonyítok, bumsztárá, busztárá.
Én csak ehhez konyítok, bumsztáráttá tá.
S mert a mókát kedvelem,
Bumsztarázz te is velem!
Bumsztáráttá bumsztárá bumsztárá bumsztárá
Bumsztáráttá bumsztárá bumsztáráttá tá...”

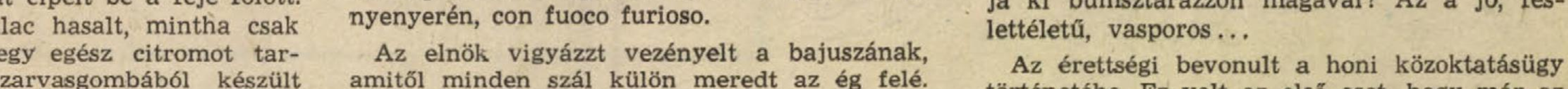
Az elnök felállt, a bajuszának már nem is volt emberi formája.

— Azt hiszem, itt mindenki megőrült — mondta kaucsukszerű kattintásokkal. — Tudja ki bumsztárázzon magával? Az a jó, feslettéletű, vasporos...

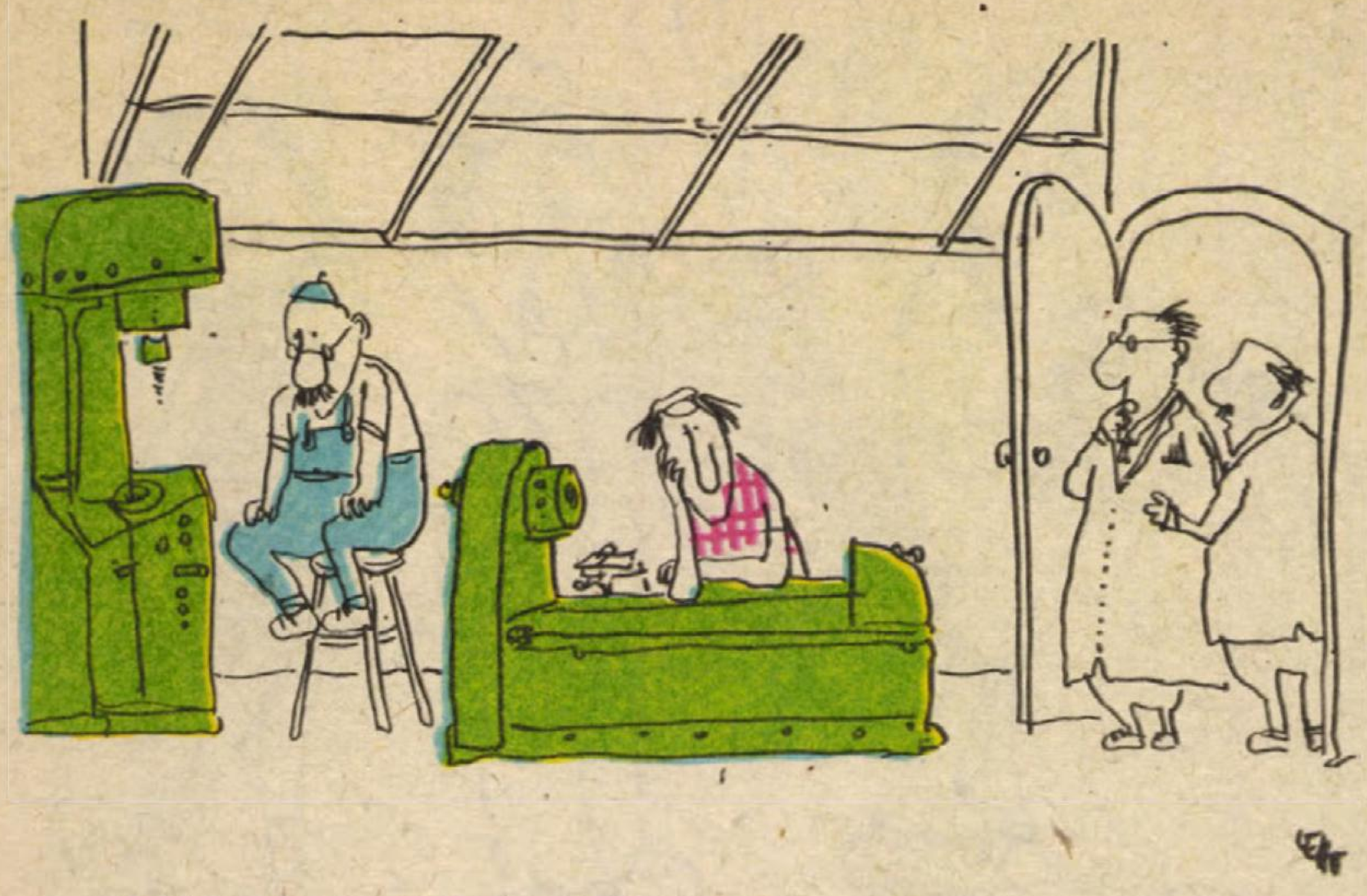
Az érettségi bevonult a honi közoktatásügy történetébe. Ez volt az első eset, hogy már az írásbelin az egész osztályt elvágták.

Peterdi Pál

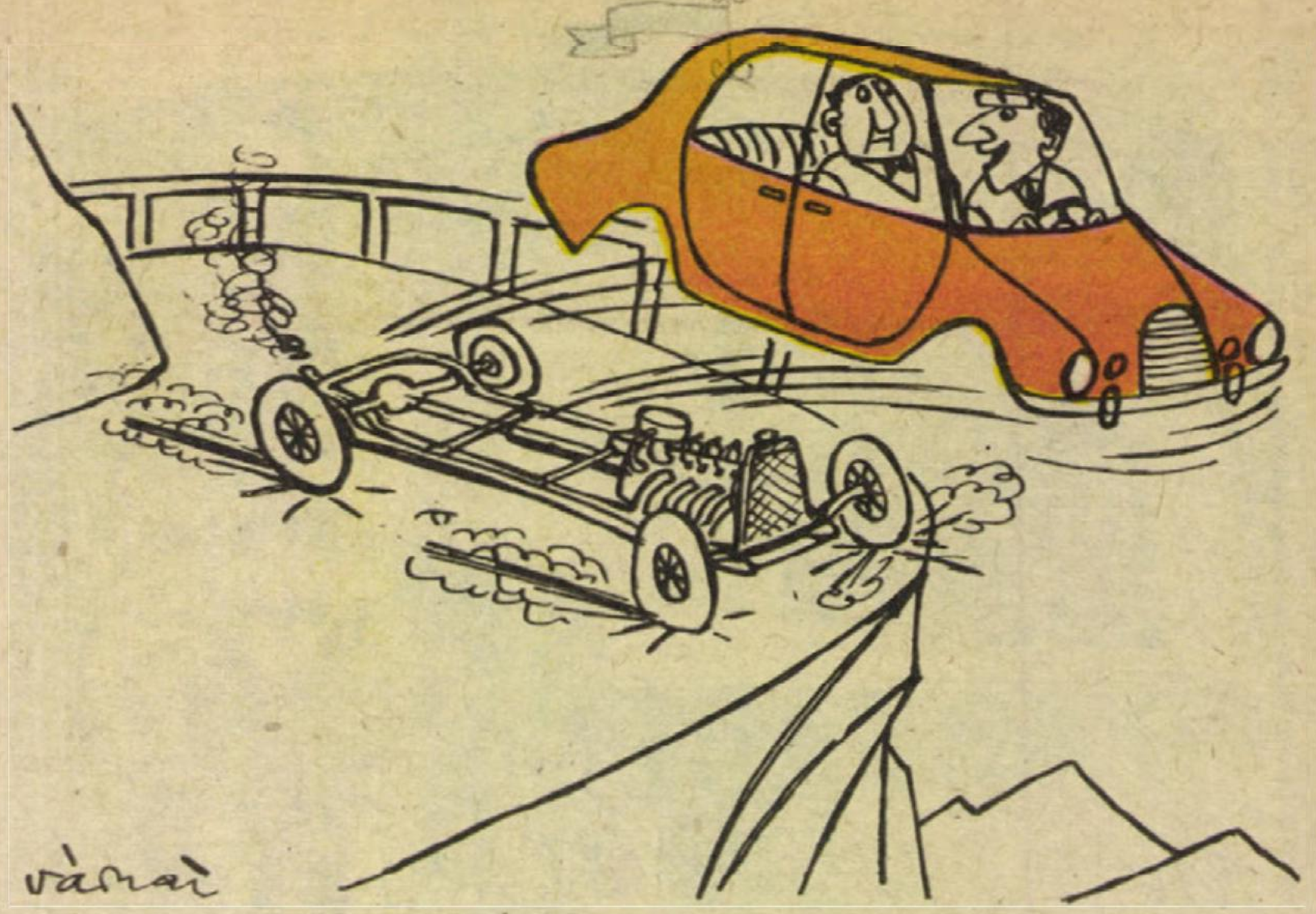
– Látod, fiam, vagy igazgató legyél, vagy birkapásztor, akkor senki sem beszél vissza!

ÜZEMI PSZICHOLÓGUS

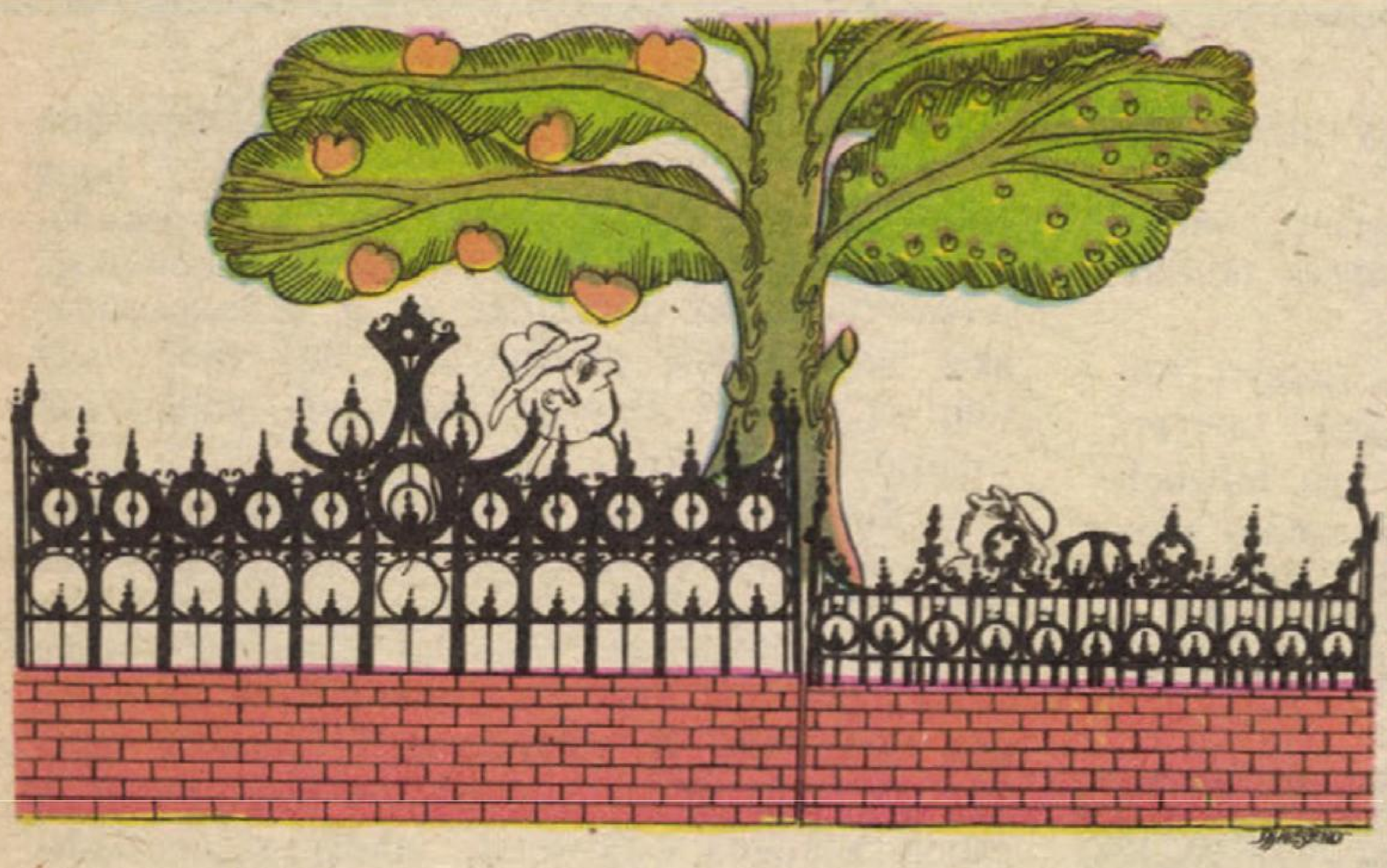

– Az öregeknek mindig családi gondjaik, a fiataloknak meg szerelmi problémáik vannak!

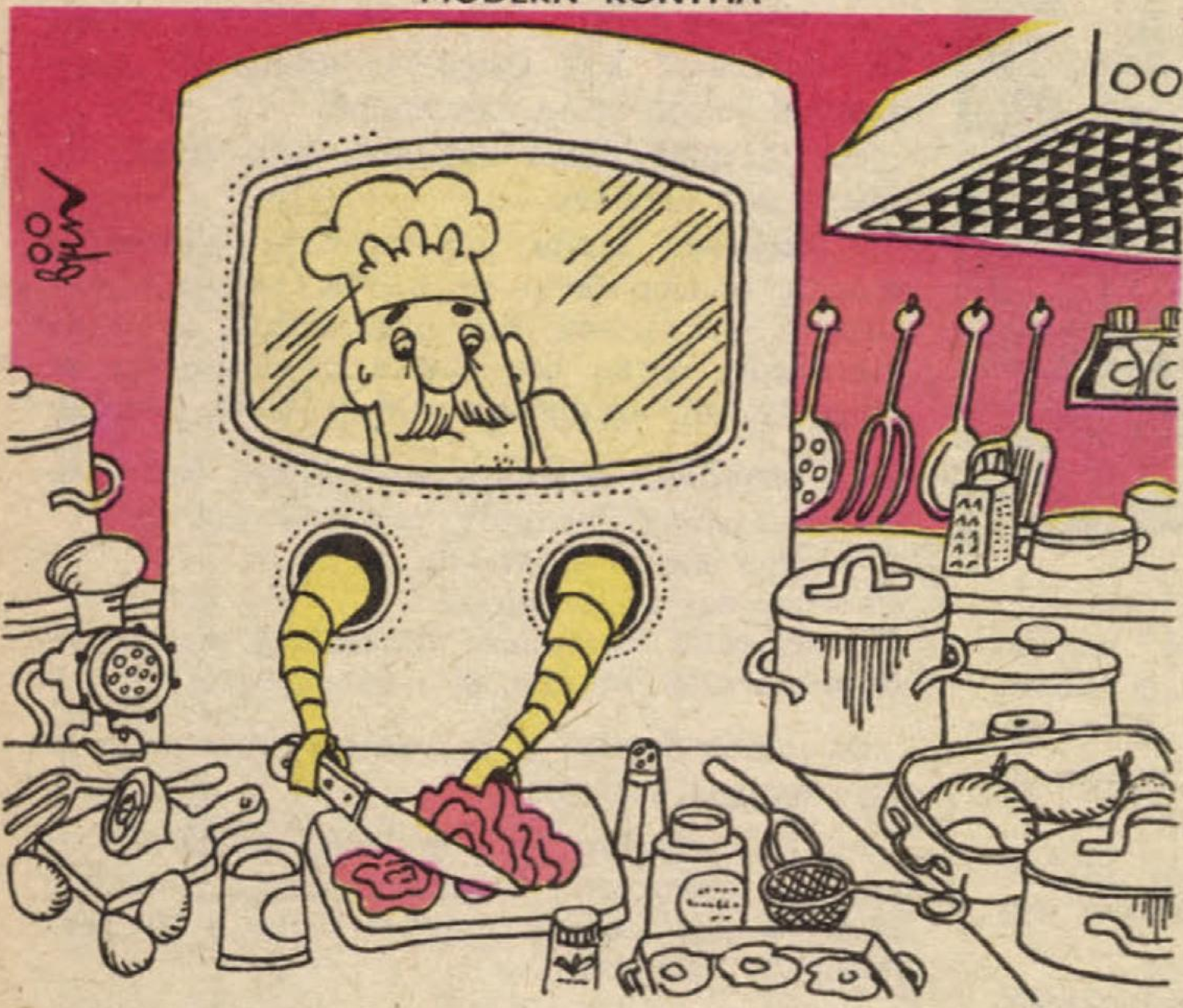

– Mit szólsz, a szervizben milyen remekül rendbehozták a fékberendezést . . .

NAGY EMBER – KIS EMBER

MODERN KONYHA

SZILÁGYI GYÖRGY:

ÉJJELI SÖRJÁRAT

Kószálok egy üveg sörrel,
melynek minősége: de lux,
közben óvom magam tőle,
mondván, vigyázz, ettől „berux”! . . .

Mégis – habár tisztes összeg
az effajta palack ára –
meghúzom, hisz nem gyűjtök se
kocsira, se malackára . . .

A ligeti éjszakában
mohón nyelek kortyra kortyot,
nem ébred fel múzsám mégsem,
hanem egyre jobban hortyog . . .

Mért nem virraszt velem együtt,
nem kérhetem tőle számon,
nekem az is bőven elég,
hogy a rúzsa ég a számon . . .

Körülöttem haraszt zörög,
tücsök zenél, szúnyog neszez,
ihlet száll a sörből belém,
annyi szent, hogy príma szesz ez!

Utam járva, a kék éjben
talpam alatt kavics ropog,
jegenyefán unalmában
egy álmatlan harkály kopog . . .

Csöpp borókabokrot a szél
harmatlepte gyepre teper,
eperfát is megráz, azért
lep a földön epret eper . . .

Vajdahunyad vára körül
a múlt kisértete lebeg,
éjjeliőr észreveszi
s hebegve halk imát rebeg . . .

A szunnyadó liget fölött
vízpárából formált hegy ül,
gőzöl a föld s a begőzölt
világ lassan belevegyül . . .

Lágy fuvallat járja át a
múzeumon levő ereszt,
melynek bádog hajlatán egy
bádogtalan veréb mereszt . . .

A távolban vonat robog,
megrengetve ereszt, töltést,
keresztútnál keresztespók
sző hálóján keresztöltést . . .

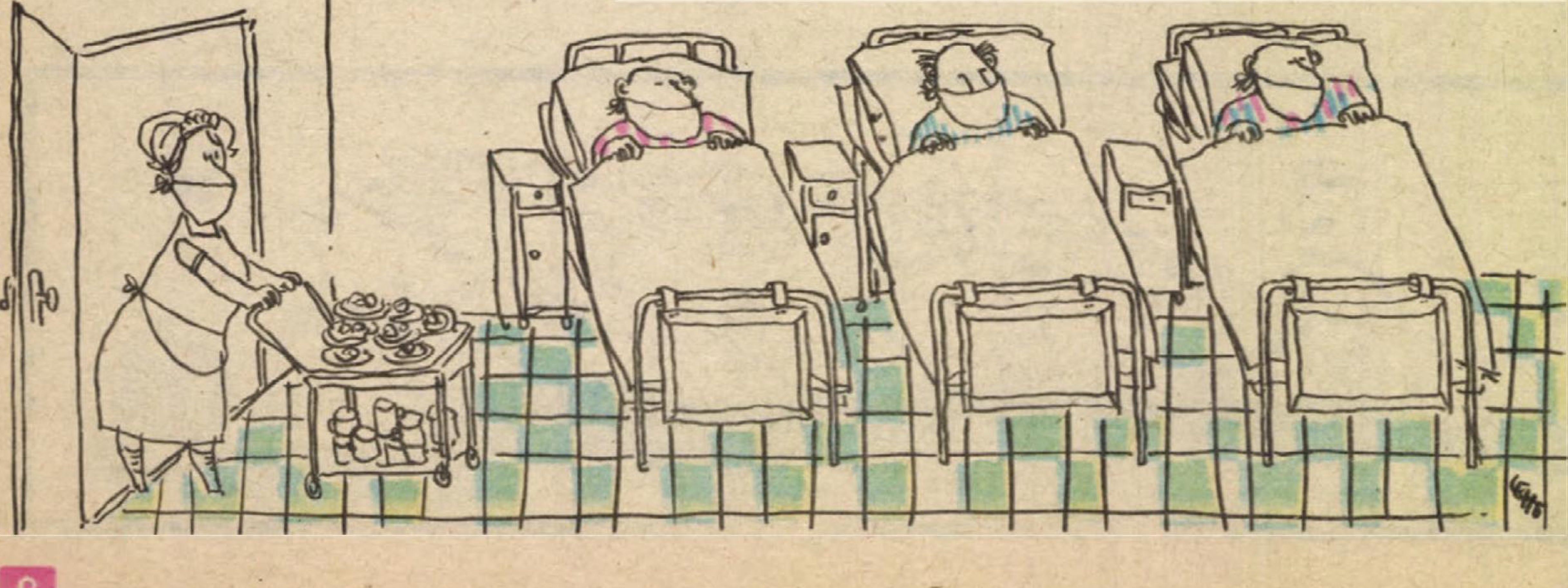
Rőt az égbolt ötvözete
(rím kedvéért legyen „ötve”),
denevér száll át a légen
(rút bőregér bőrbe kötve . . .)

A kelő nap fénye mellett
elhalványul minden részlet,
tőlem most már halványulhat,
mert a versem közben kész lett . . .

LÁZADÁS

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Egy amerikai meghal és a mennyországba kerül. Itt nagy hangon dicséri hazája természeti szépségeit. Az egyik égi lakónak Niagara fenségét magyarázza.

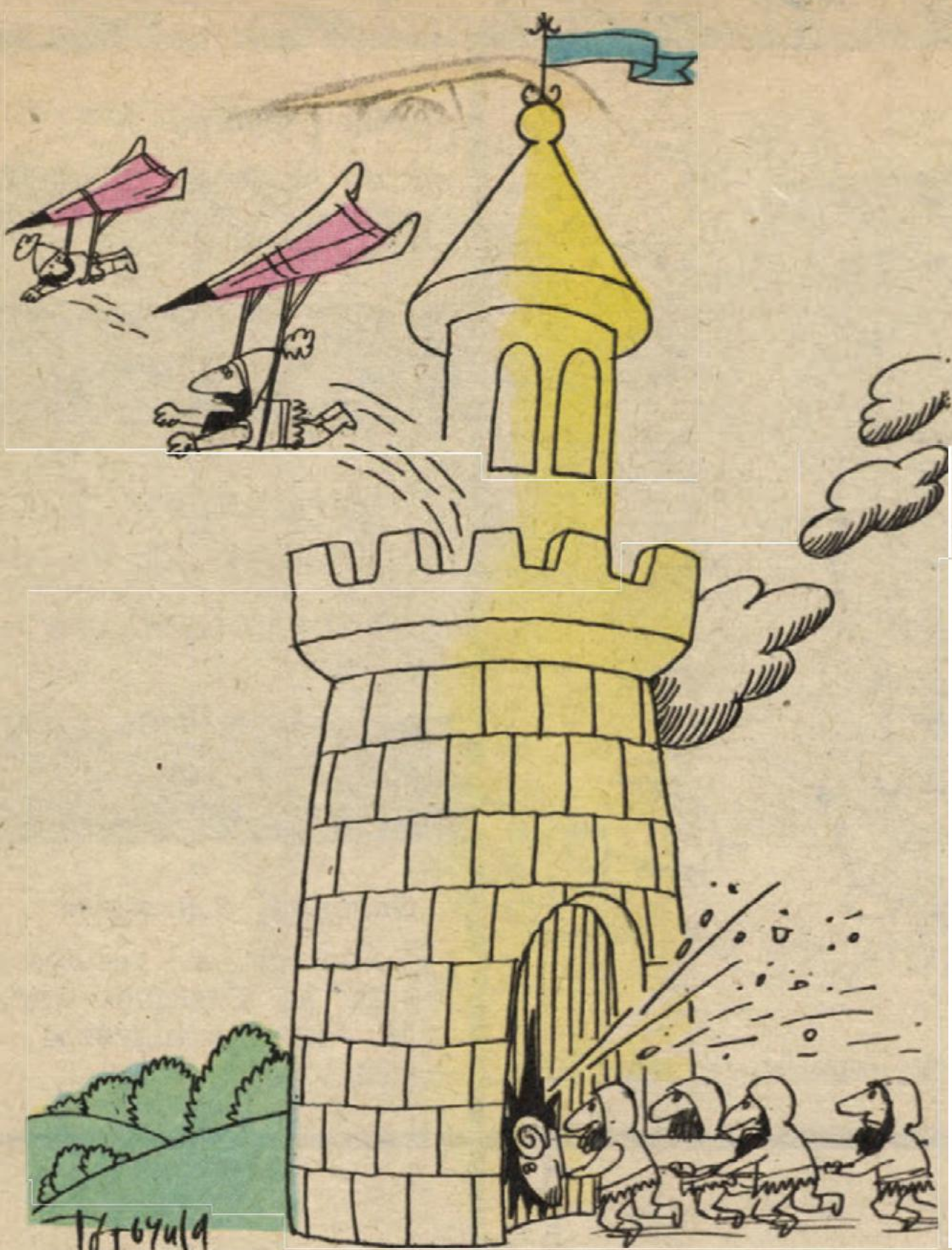
— Ugyan — mondja a kis öreg —, hát a maguk Niagarája is valami?

— Miért? Uraságod talán látott már nagyobb vizet is?

— Azt meghiszem!

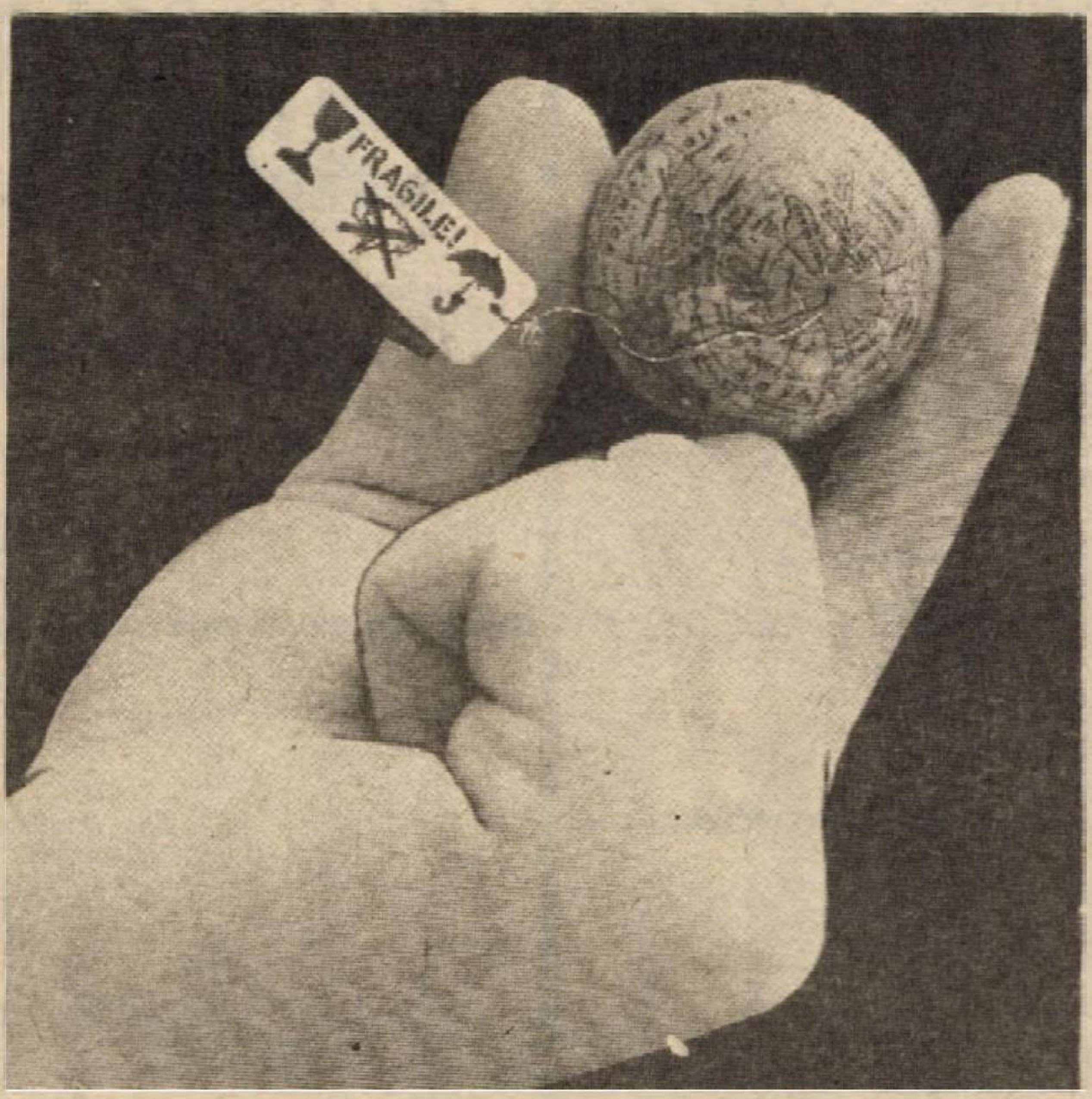
— Ki maga?

— Noé vagyok.

– Majd meglátod, egyszer még divatba jön ez a sárkányrepülés...

CSAK ÓVATOSAN

JUBILEUMI TELEFON

Amikor az éjszaka borgőzös csendjében 985-ödször tették tönkre az új telefonfülkét, a posta úgy döntött, hogy az ezredik tönkretételt megfelelő külsőségekkel fogja megünnepelni. Formás kis ünnepséget szerveztek a tanács, a rendőrség, a KISZ, és a „Bell e őrültem a telefonálgatásba" önsegélyzőkör bevonásával. Az ünnepség végén leleplezték 15 fülkerongálás tettesét és K. Patakhy B. Bódogh szobrászművész művét, a „Rombolást". A mű amint méltatói elmondták, a művész legsikeresebb alkotásainak egyike, a design csúcsa, az eleve összetörtre tervezett fülke. A közönség ujjongva tapsolt, amikor lerántották a leplet, és vele a kancsót meg a muskátlit az elnökségi asztalról, átvágták a szalagot, és a fülkéhez vezető kábeleket.

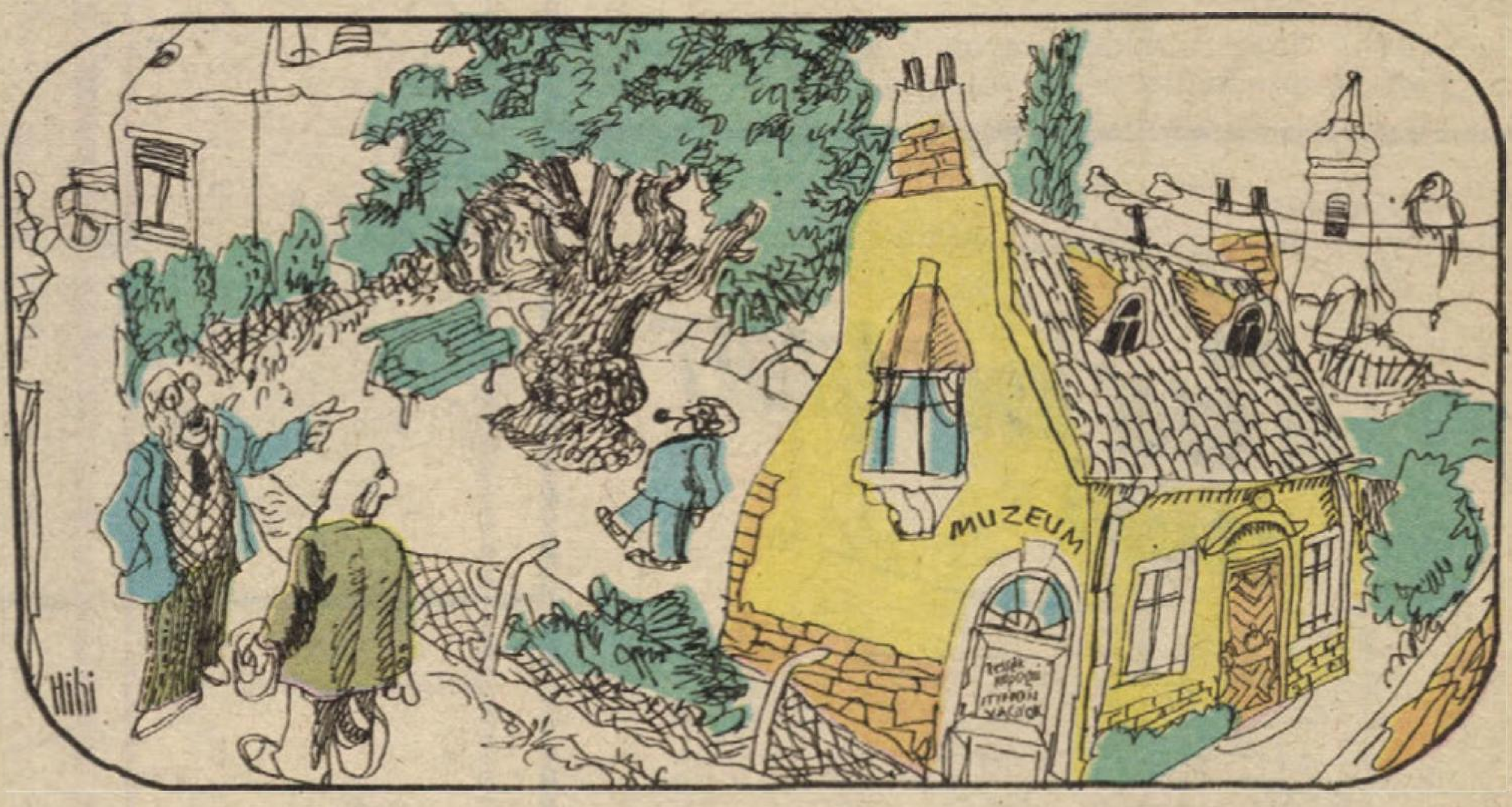
Másnap a környék lakói felháborodottan tapasztalták, hogy felelőtlen rongálók éjszaka összerakták a remekművet szabályos fülkévé. Délben segítői, tisztelői és úttörőgyerekek körében megjelent maga a sértődött művész, és vésővel-kalapáccsal újra kialakította a szobor egyéni törésvonalait. Az ihlet egy isteni szikrájának hatására kezelésbe vette a telefonkönyvet is, és neoszecessziós

mintákat alakított ki Kovácstól Mezeiig. Alig két éjszaka maradt a maga teljes szépségében a rongálás, mert a rongálók ismét összerakták. Pótolták a hiányzó mikrofont, összekötötték a zsinórt, kikalapálták a dobozt, beüvegezték az ablakot és megfoltozták a telefonkönyvet.

Ismét a szobrászon volt a sor. Egy igazi művész konokságával látott munkához, de a szakértők szerint a szobor harmadik változata már korántsem sikerült olyan jól. Nem is baj, mert újra összerakták. K. Patakhy B. Bódog ezután a fülkében aludt, hogy leleplezze a bitangokat. Éjszaka megfázott, tüdőgyulladást kapott és megbódogult. Így aztán a magyar művészet egy remekművel szegényebb maradt. A rombolás gyönyörű szobra helyén egy prózai telefonfülke áll, amelyben mindig működik a telefon. Az egyetlen a városban.

Tótisz András

– Ebben a magánmúzeumban látható városunk még élő nagy szülötte...

Jelentkezzen a felelős

Nemrég közlemény jelent meg: *„Pakura szennyeződést észleltek a Csatornázási Művek ferencvárosi szivattyútelepén. Kérik az ismeretlen tettest, hogy jelentkezzen és azonnal intézkedjék."* A telep szenyvízgyűjtő területén több vállalat dolgozik, ám a szennyezés felelősségét senki sem vállalta közülük. Vagyis, valószínüleg tudatosan engedték a pakurát a csatornákba, amely után titokban maradt a felelősök neve.

Pedig milyen szép is lenne! Ha mondjuk minden reggel közlemény jelenne meg a napilapokban, közleményt olvasnának be reggel a rádióban és este a televízióban, hogy tegnap (ma) különböző felelőtlenségek történtek az országban, ezért kérik, hogy sürgősen jelentkezzenek a felelősök, a károkozók.

És a közlemény megjelenése, beolvasása után minden reggel elkezdődne a lökdösődés, a sorbanállás a Felelősség Bejelentő Hivatal főbejárata előtt, ahol a portás természetesen senkit sem engedne be borravalóért soron kívül a hivatalba, mert akkor ő is hivatali visszaélést követne el, s ha kicsiben is, de felelősség terhelné ezért, így önmaga is beállhatna a sorba.

Csakhogy még a portás közbelépése előtt elkezdődne a naponta sorba álló öthatezer felelős között a veszekedés, hogy ki jusson be előbb. Egy köpcös, főszakács kinézetű férfi például félrelökne az útból egy könyökvédős, főkönyvelő kinézetű férfit, és azt kiáltaná:

— Engedjen előre, gyerekkel vagyok!

Mire a másik:

— Milyen gyerekkel?

Mire az előbbi:

— Egy gyermekintézménnyel! Most készül nálunk az ételméngezett túrógombóc, azonnal engedjen be, hogy bejelentsem a felelősségemet, amíg nem késő!

Igen ám, de erre a másik azt mondaná:

— Sajnálom, uram, de engem üldöz a rendőrség, mert kétszázezret sikkasztottam! Beláthatja, hogy nekem, népgazdasági szempontokat figyelembe véve, előbb kell bejelentenem a felelősségemet!

Azonban akkor megérkezne egy sötét színű vállalati kocsi a Felelősség Bejelentő Hivatal elé, kiugrana belőle egy sötét vezérigazgató — akit csak azért engednének be soron kívül, mert nem tudnák, milyen magasról jött —, és odabent bejelentené, hogy felelősnek érzi magát vállalata rossz gazdálkodálkodásáért, a belső tartalékok elkótyavetyéléséért, meg minden.

Így aztán a Felelősség Bejelentő Hivatal pesti központja nem is bírná a napi terhet, ezért vidéki kirendeltségeket kellene nyitni, ahol a helyi felelősök (kisbundázók, nagybundázók, kiscsúszópénzesek, nagycsúszópénzesek, korruptok, kiskirályok, nagykirályok, környezetszennyezők, tyúktolvajok, műúttolvajok, tsz-sikkasztók, erdőgyújtogatók, házasságszédelgők, vadorzók, illegális ölyvkitömők, legális leltárhiány-okozók, súlycsonkítók, redős papsapka-árusok stb.) jelentkezhetnének.

Persze mindez csak a képzelet műve, ennyi felelős úgysem jelentkezne, úgysem vállalná el egy nap se az elkövetett dolgaiért a felelősséget minálunk, így maradjunk csak annyiban, hogy jelentkezem és ezért az írásért a felelősséget én vállalom!

Tormai László

LUDAS FÓRUM

MOLDOVA GYÖRGY KÉRDEZI A LUDAS MATYI MUNKATÁRSAITÓL:

MIRŐL ÍRJAK RIPORTKÖNYVET?

Endrődi István:

— Szívesen megmondom, ha ... ldova megmondja nekem, miről rajzoljak a Ludas Matyiban?!

Sajdik Ferenc:

— Az Írószövetségről, és akkor tiszteletbeli író lehet ...

Mikes György:

Arról, hogy miért nincs elég sör „Tisztelet a komlónak!" címmel.

Radványi Barna:

A hálapénzről. Ha leleplezi, ki, miért, s mennyi hálapénzt kap — én sem leszek hálátlan.

Galambos Szilveszter:

Azokról a vasutasokról, akik az Őrségből kerültek fel egy textilgyárba dolgozni.

Brenner György:

— Miből telik a nyugdíjasoknak galambetetésre?

Balázs-Piri Balázs:

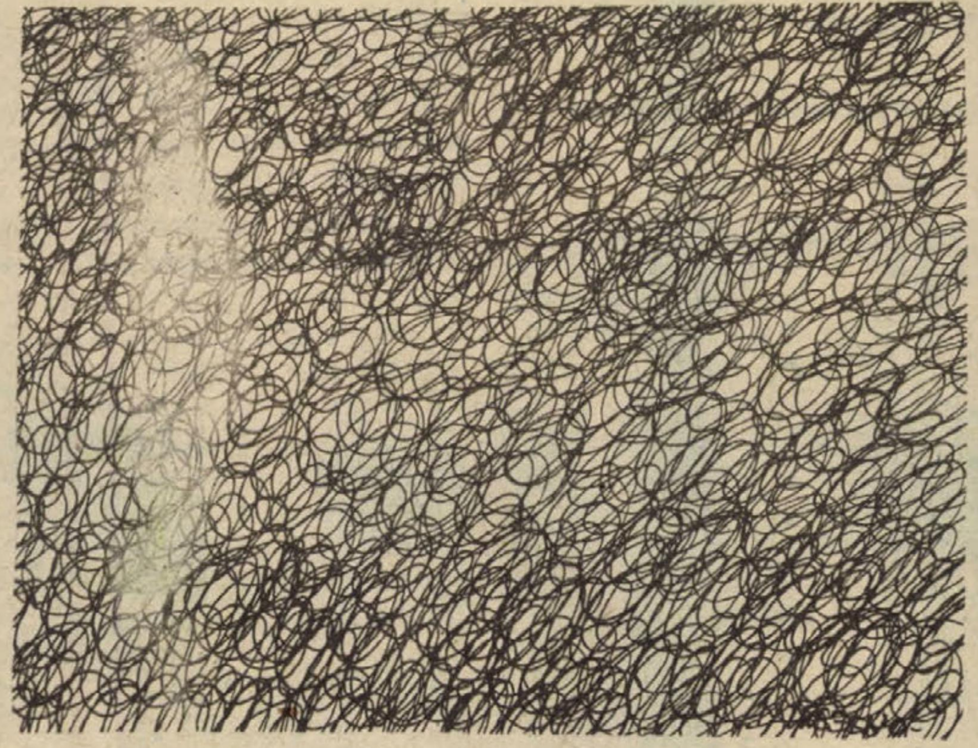

— A szent ökörről ...

Barabás Tamás:

Arról, hogy minden nagyon szép, minden nagyon jó, mindennel meg van elégedve.

Dallos Jenő:

— A környezetvédelemről.

Barát József:

— Felbujtó kéne, mi?

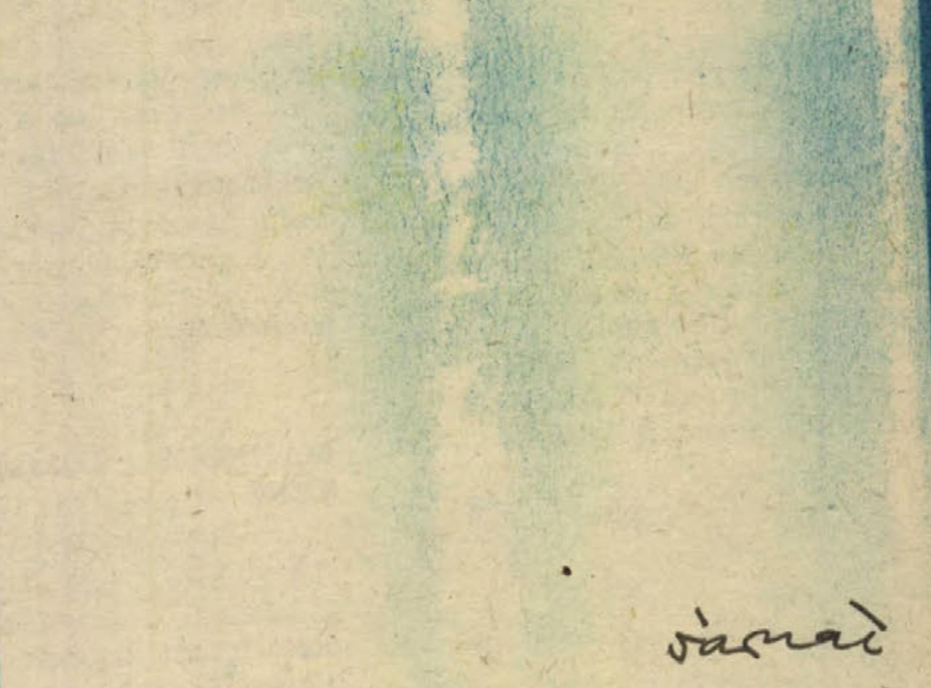
Föld S. Péter:

Hogyan lehet balatoni villát építeni havi 3000 forint fizetésből?

Tormai László:

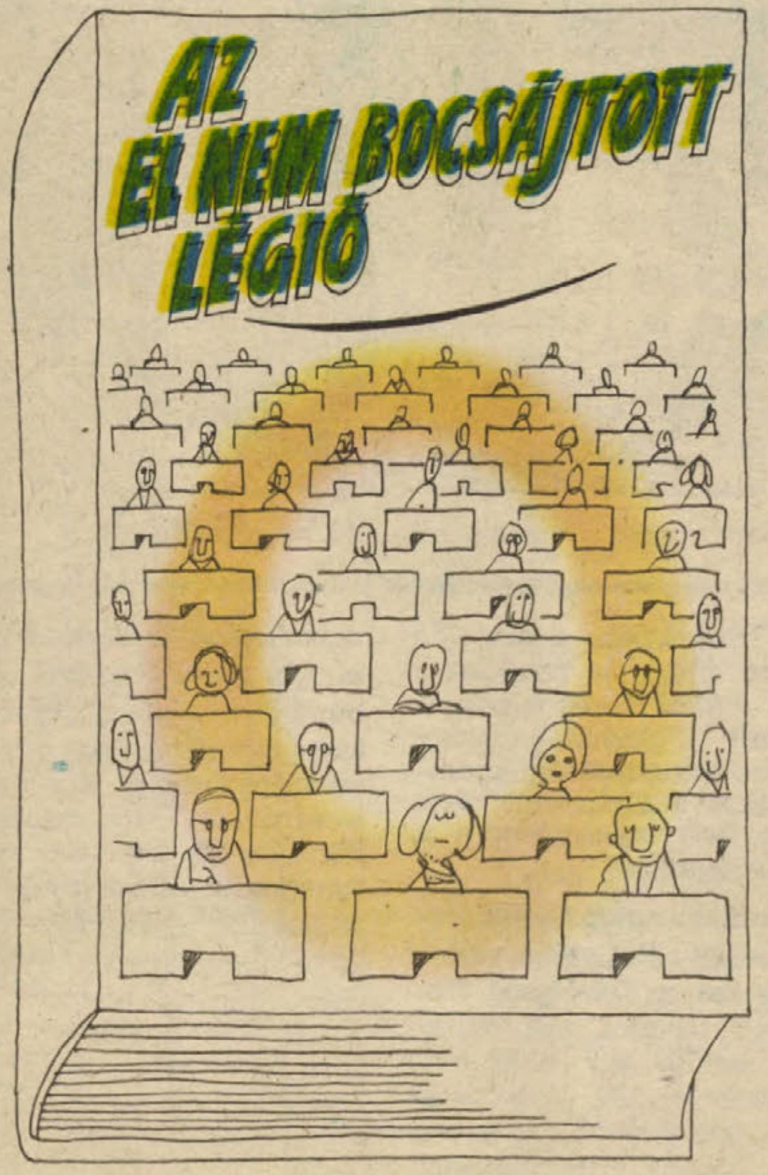
Arról, hogy miért betegek a magyar kórházak?

Várnai György:

— A hiánycikkekről.

Tót Gyula:

— Az adminisztrációról.

Fülöp György:

— Mindegy, csak rázós legyen.

Lehoczki István:

— Az ... ingázókról.

Szűr-Szabó József:

— Mutasson be negyven mai erkölcsprédikátort ...

Peterdi Pál:

Tárja fel a nagy rejtélyt: hogyan lehetséges, hogy hol a gyerek kevés, hol a bölcsőde?

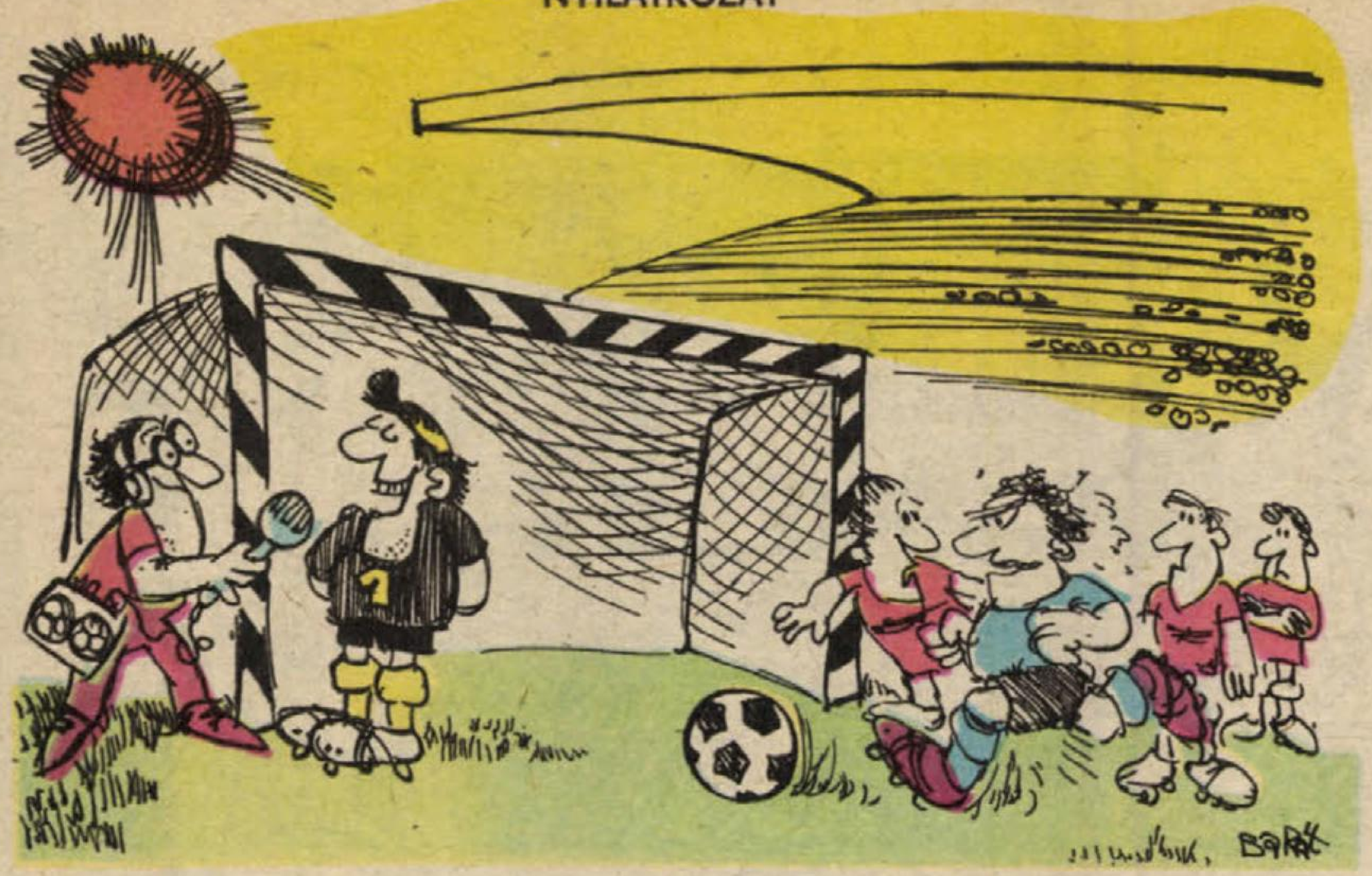
Somogyi Pál:

A dohányiparról, „Akit a Csongor füstje megcsapott" címmel.

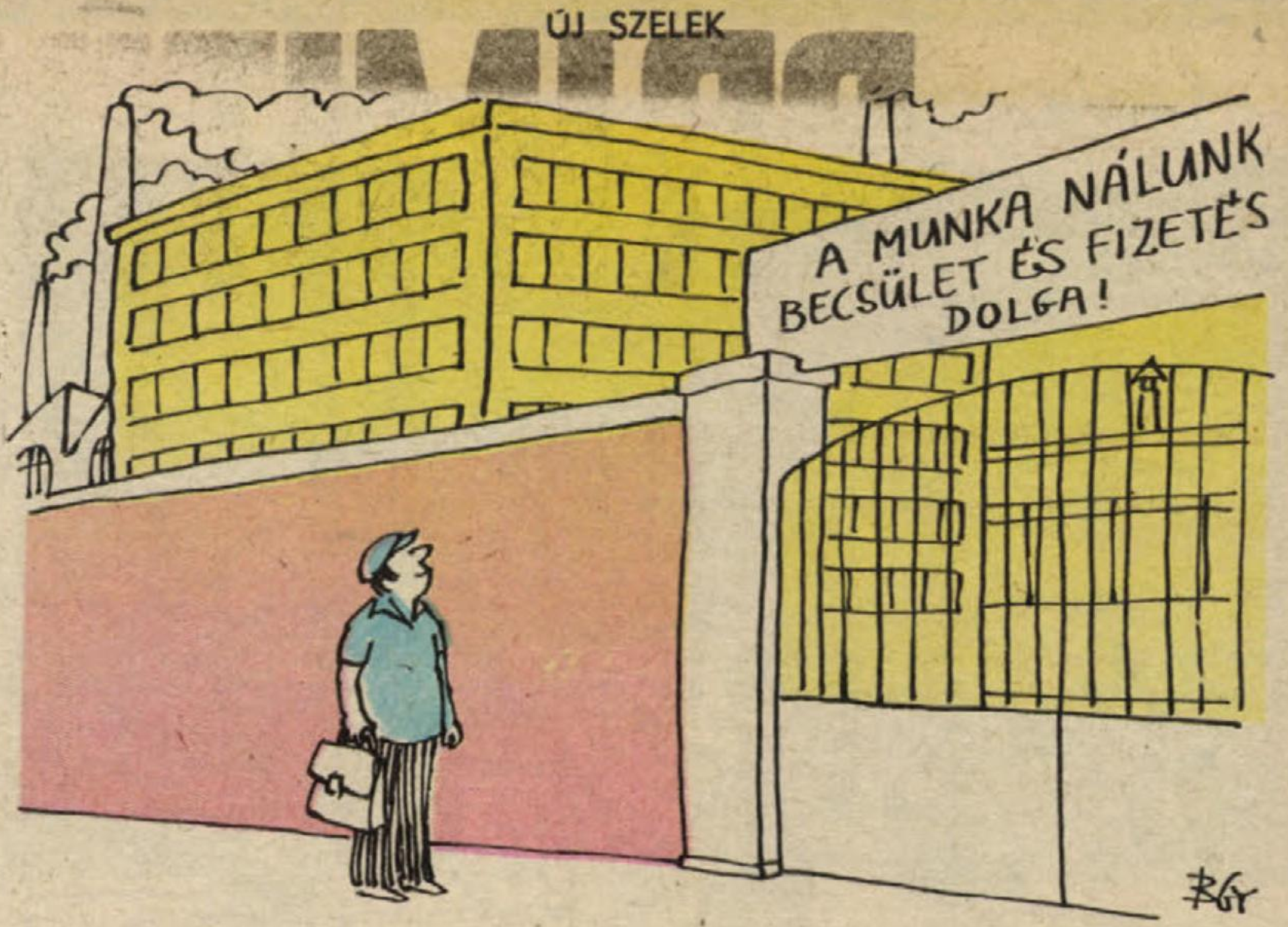
Szilágyi György:

Most, hogy már vég... eztél Goldberger Leóval, — ne tarts az ötleté... rt túlon túl galádnak — átnyergelhetnél a n... eháziparra és nekiláthatnál a Wei... ss Manfréd családnak ...

Fórumunk mindenki előtt nyitva áll: egyszerű miniszterek, kétkezi művészek csakúgy kérdezhetnek bármit, mint háziasszonyok, kokillakészítők, kéményseprők, toronydarukezelők, édesvízi búvárok, minden rendű és rangú olvasók. Várjuk a kérdéseket! A címünk csak ennyi: LUDAS FÓRUM, BUDAPEST 1977.

– Vannak még megoldandó problémáink!

Csak úgy firkálgatok

CSAK ÚGY OLVASGATOK

Ne tessék azt hinni, hogy csak firkálgatni szoktam: olvasok is. Például kedvenc lapomat, a Ludas Matyit. És mit olvasok benne most már hetek óta? Hogy ne mosogassak folyóvízben. Mivelhogy az pazarlás.

Először azt hittem, ez vicc, messze a legjobb vicc a lapban. Azután megjelent a felhívás a következő számban is. Akkor rájöttem, hogy komoly. Viccet ugyanis nem lehet kétszer közölni, legfeljebb a csecsemőknek, akiknek tudniillik minden vicc új. Ha viszont komoly, akkor... embertársaim!!! Hogyhogy ne mosogassak folyóvízben? Hát miben? Ennyire spórolunk? Akkor én már jobb ötleteket is tudnék. Van

például Kanadában egy sógornőm, aki a tiszteletünkre rendezett vacsora után odaintette Shadow-t, a kutyát és sorra lerakta elé a tányérokat. Még mosolygott is hozzá: „Ugye remek? Könnyebb elmosogatni, ha előbb kinyalatom vele." De még kutya is kell. Benne kell hagyni az ételmaradékot a fazékban. A bablevesmaradékot másnap vízzel felengedjük, virslit főzünk bele, remek egytálétel. Következő nap az aljára száradt bab-virsli maradékhoz krumplit, vizet, zöldpaprikát tehetünk... de hagyjuk...

Dolgozó népünknek eddig se az volt a legfőbb hibája, hogy túlmosogatott és -mosakodott. Ahhoz például, hogy a hazai fogkrémfogyasztást világszínvonalra emeljük, az kellene, hogy a fogkrémben levő mentolt feloldjuk és alkoholos italként lehessen inni. Egyelőre gyermekintézményeinkben tetűvizsgálatokat kell tartani, a Köjál élet-halál harcot vív a vendéglők tiszta hűtőszekrényeiért, meg azért, hogy ne adjanak ki vendéglői engedélyt a legszívrehatóbban könyörgő gebinesnek sem, amíg nincs folyóvíz... és erre jön a biztatás, felhívás, intelem, hogy ne mosogassunk folyóvízben. Mert így nem csak vizet takarítunk meg, úgymond, hanem mosogatószert is. Annyit, hogy az árából szinte fedezni lehet a következő vérhasjárvány költségeit.

MAJDNEM TRAGÉDIA TÖRTÉNT

A hölgy, aki kétségbeesetten megállított minket a Váci úton, nem tudott magyarul. Két nagy bőröndöt cipelt és taxit keresett. Elvezettük a Volga szálló elé, ahol egy tucat facér taxi várta a jószerencsét. Pillanatnyilag ugyanis nincs nagy virágzás a taxi-iparban.

A sorban első Ladában egy ifjú ember ült. Amíg mi segítettünk és magyaráztunk a hölgynek, ő álmodozva nézte a Váci utat, érdektelenül és szplínesen, mint egy ifjú lord. Három perc múlva meguntam és megkérdeztem, miért nem méltóztatik köszönni, miért nem méltóztatik kimászni az autóból, miért nem kegyeskedik elvenni a leendő utas bőröndjét és elhelyezni a csomagtartóban?

— Hogyne — válaszolta bölcsen —, majd még kiderül, hogy az illető nem is jön velem és *én potyára voltam udvarias...*

Még elgondolni is iszonyat.

BORRAVALÓ

Kedves ismerősöm, fiatal özvegyasszony, beteg kisfiának akart vásárolni egy üveg gyümölcslevet. Az üvegen rajta volt, hogy ára tizenhat forint. „Tizennyolc" — mondta az eladó. A vevő kicsit meghökkent, mert, mint társadalmunk többsége, nem lopás, hanem munka útján keresi a pénzt és nincs is neki túl sok belőle. Meghökkent, de máris engedelme-

sen fizetett, mert az utóbbi időben valahogy elszoktunk attól, hogy ne csak meghökkenjünk, hanem utána is nézzünk a dolgoknak, pedig ha megtennénk, mindannyian jól járnánk, — szóval fizetett, átvette a gyümölcslét és már távozni akart, amikor észrevett egy nagybetűs felírást: Gyümölcsléakció, egy üveg tizenhat forint.

Minden bátorságát összeszedve visszament az eladóhoz és felhívta figyelmét a táblára. Az eladó, — jókora termetű férfi — céklavörös lett az ijedségtől. „Nekem családom van" — üvöltötte — „nekem keresnem kell. Tőlem sajnálja azt a rongyos két forintot, de manikűrre nem..."

Más kérdés az, hogy a hölgy nem szokott manikűröztetni, de megtehetné, az az ő dolga. De a borravaló ilyetén provokálása egy tíz évvel ezelőtti esetünket juttatja eszembe.

Las Vegasban jártunk barátainkkal, a mulatók és hazárdjáték városában. Megérkeztünk, egy napra, kis kézitáskánkkal. A szálloda portáján kirángatták kezünkből mini-csomagjainkat és minden tiltakozásunk ellenére felhozták a szobánkba. Négyen voltunk, a négy csomag, (négy pizsama, négy fogkefe) együttesen fél kilót nyomhatott. Barátunk átnyújtott a poggyász-cipelőnek egy dollárt. „Nekem személyenként egy dollár jár" — mondta sötéten. „Ne adj neki — biztattuk megrökönyödve (tíz évvel ezelőtt négy dollár ugye még pénz volt). „Muszáj" — felelte barátunk halálsápadtan. „Ha megpróbálnék nem adni, megnézhetném holnap reggelre az autóm kerekeit..."

Csakhogy Las Vegasban kéremszépen, mint tudjuk, a maffia a tulajdonos...

BIZTATÓ

Tömeg a pesti buszon.

Felszáll egy ifjonc, körülnéz, nincs megelégedve a társasággal mert hangosan azt mondja:

— Ez a sok vénség. Hogy ezekkel nem tudnak már valamit kezdeni.

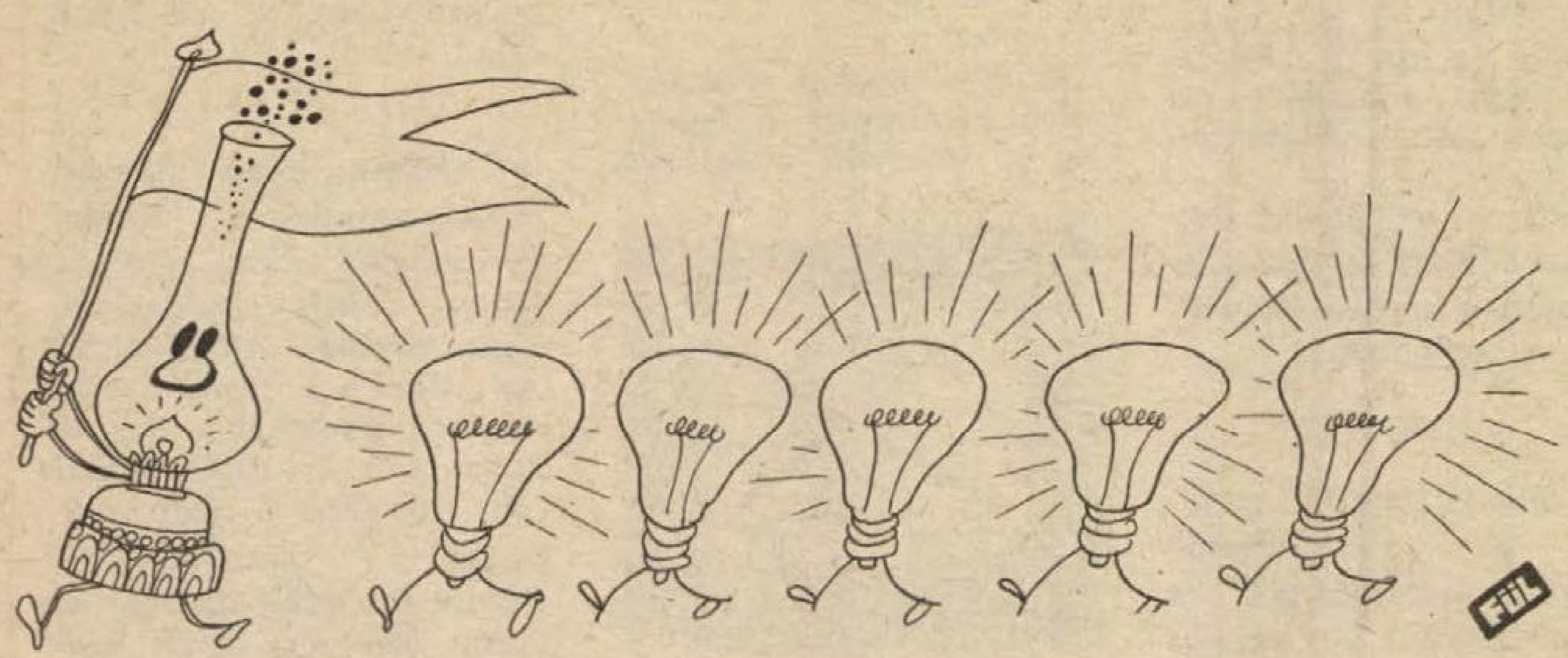
Döbbent csend. Aztán egy férfi megszólal.

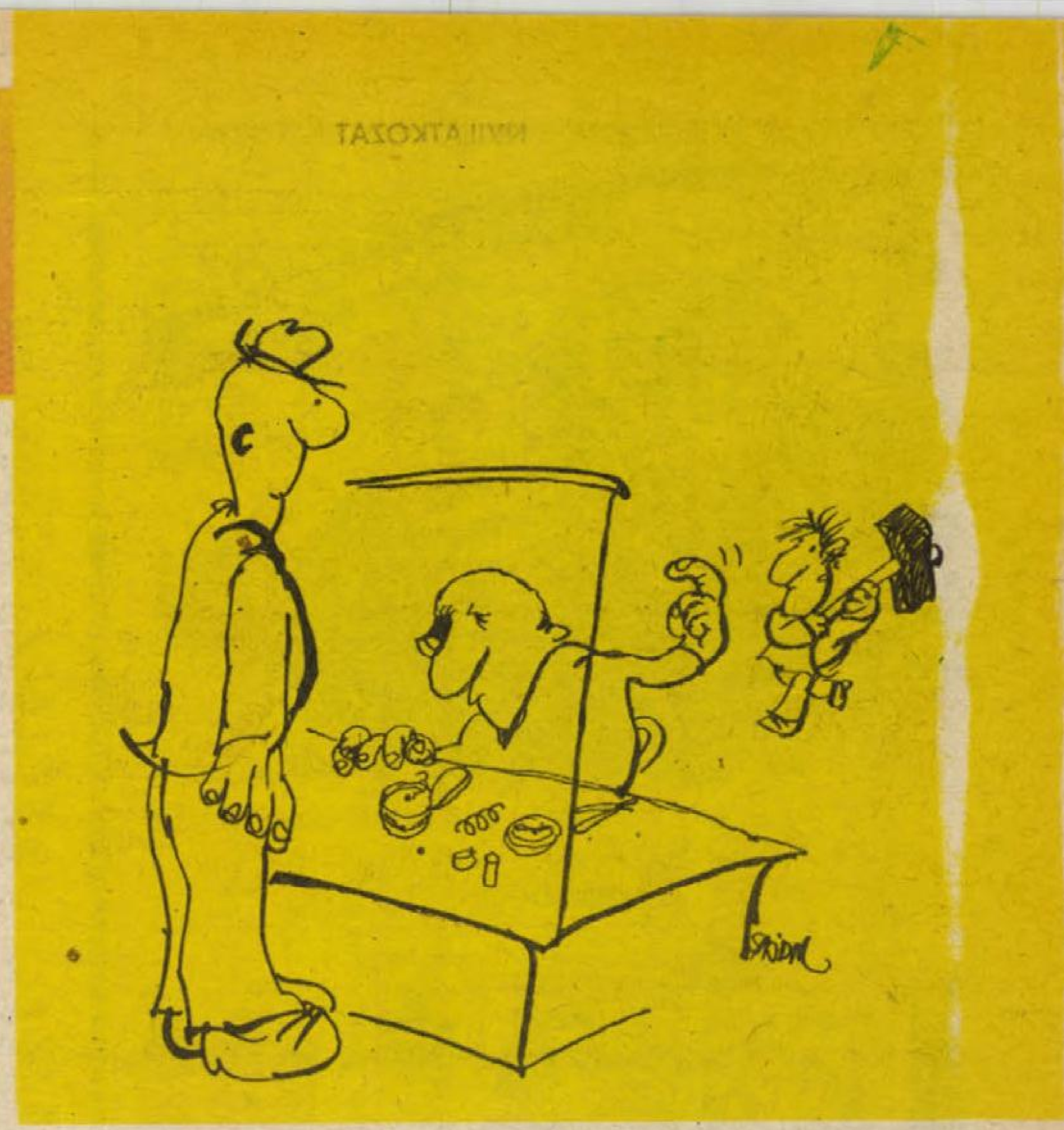
— Ne féljen fiam. Mire maga ennyi idős lesz, majd kitalálják...

Fehér Klára

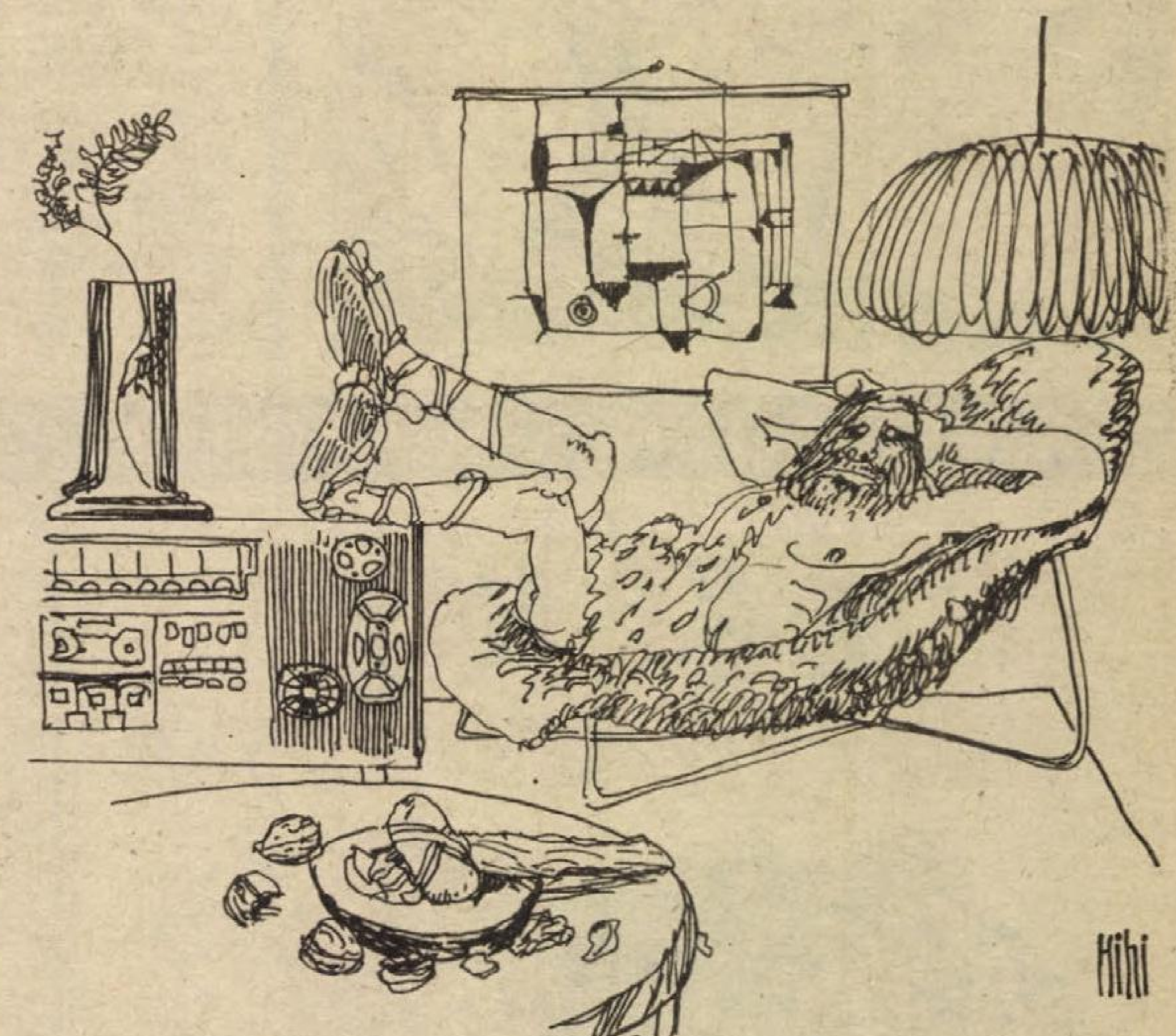
FÜLÖP,
SAJDIK,
BALÁZS-PIRI,
HEGEDŰS,
LEHOCZKI,
DALLOS

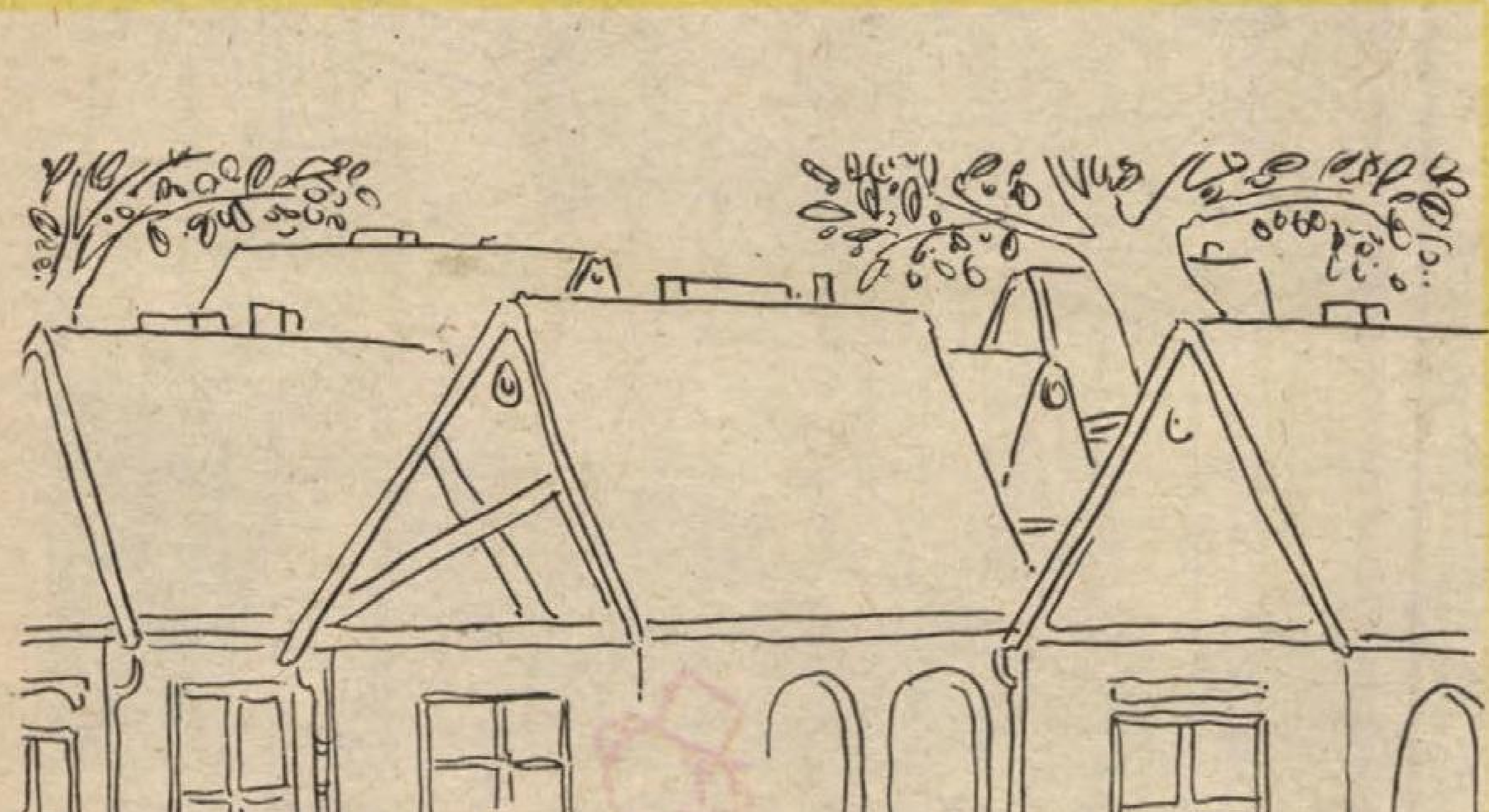
PRIMITÍV

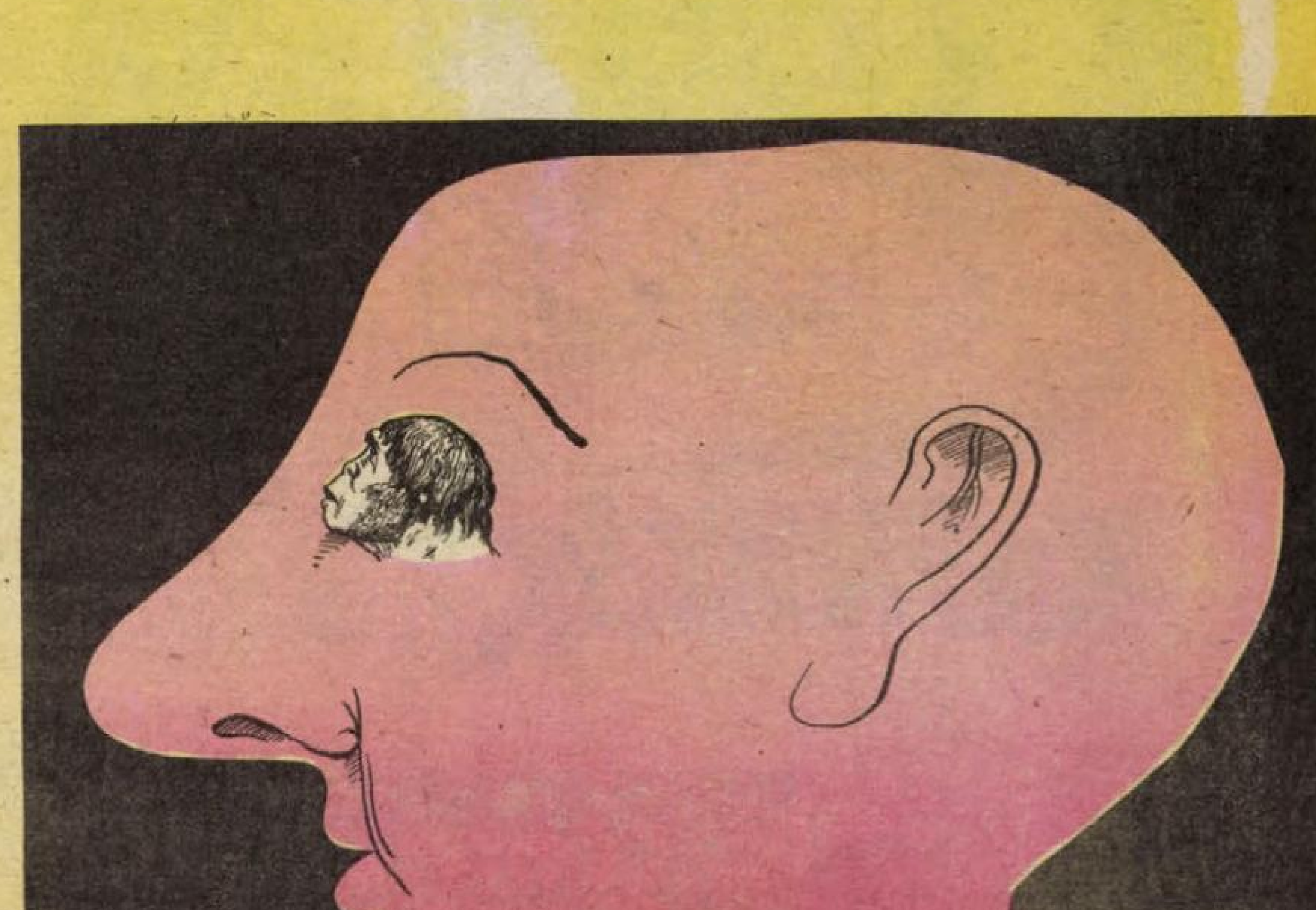

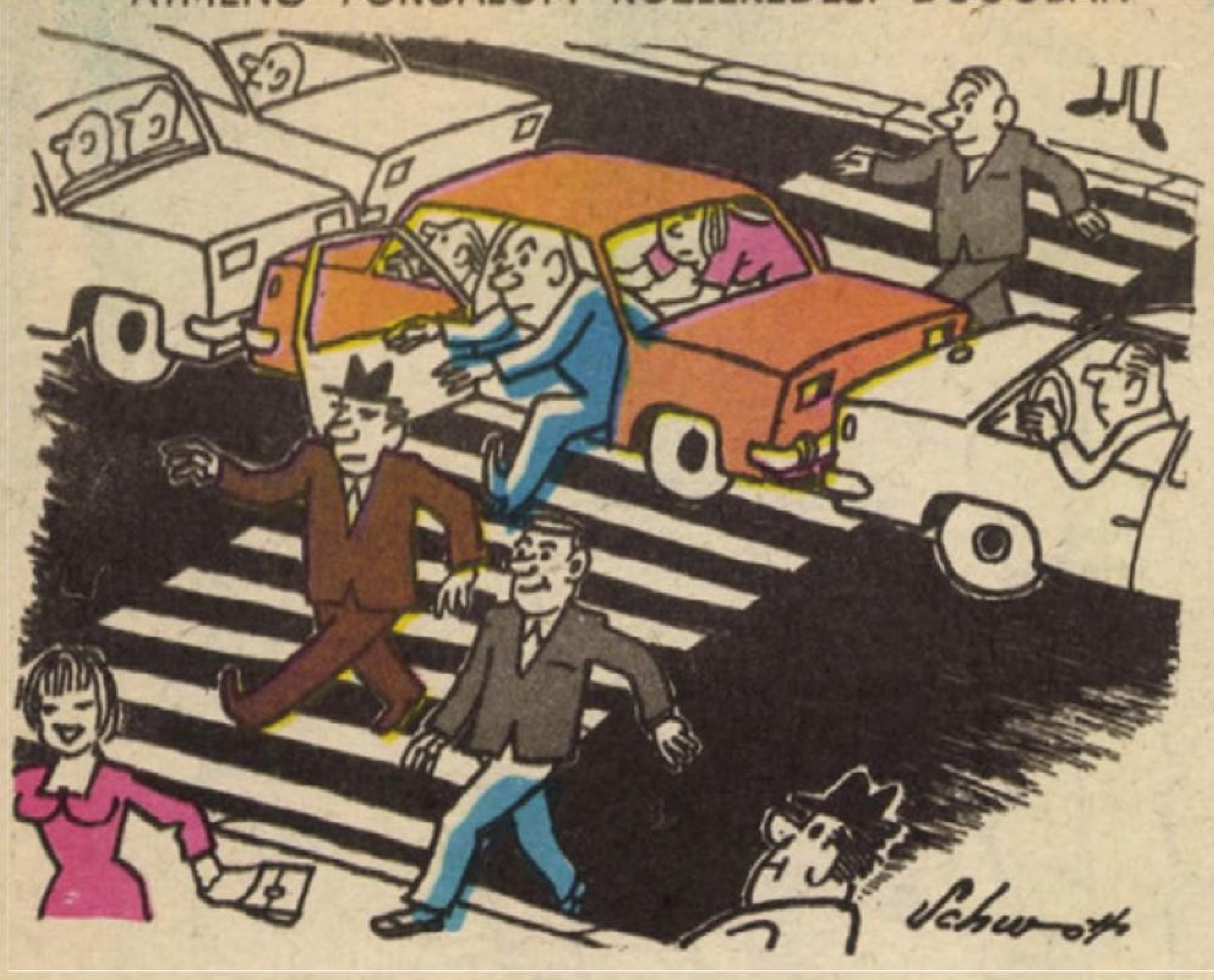

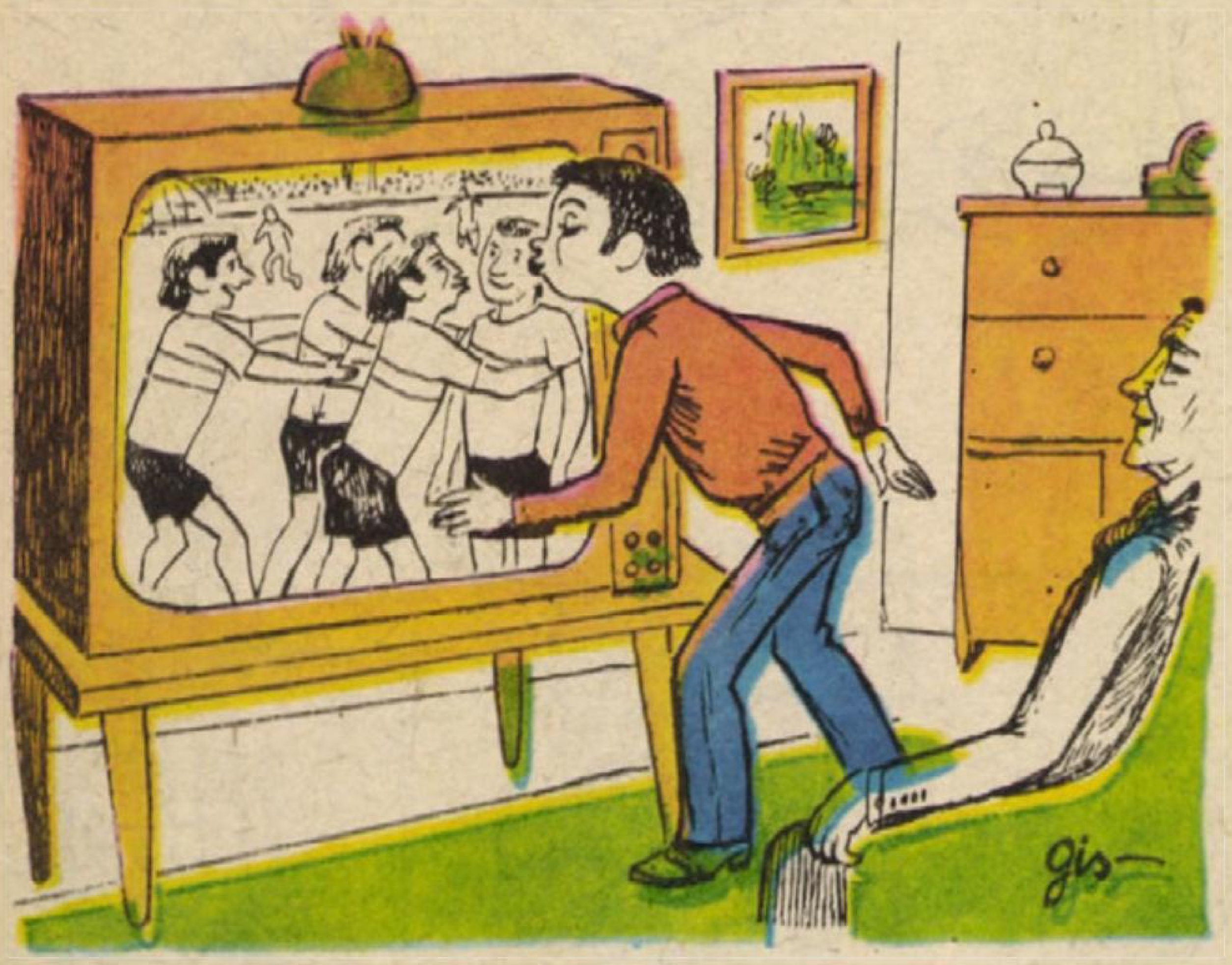

ÁTMENŐ FORGALOM KÖZLEKEDÉSI DUGÓBAN

GÓÓÓÓÓL!

ZSÖLLYE

Beszélgetés a Fészek klub eszpresszójában:

— Hallom, átszerződtél!

— Igen. Az elmúlt év nem sikerült a számomra, nem kaptam feladatokat, a rendezőkkel állandó vitáim voltak.

— No és az új színházban? Úgy gondolod, ott ki fogsz jönni a főrendezővel?

— Ki tudja? De az összes rendezők közül, akiket nem szeretek, őt szeretem a legjobban!

*

A televízióban a színészek és gyártásvezetők gyakran vitatkoznak a honoráriumon. A színész többet kér, a gyártásvezető kevesebbet ígér. Bosnyák Miklós gyártásvezető az elmúlt héten Inke Lászlóval tárgyalt, de nehezen tudtak zöld ágra vergődni. Ilyenkor egy jó gyártásvezető elkezdi a szerepet dicsérni, amire a színészt felkéri, hiszen köztudomású, hogy egy jó szerepet a színész „még ingyen is eljátszik". No persze, ez csak afféle szólásmondás, de azért van valami alapja. Miközben Bosnyák a feladat szépségét bizonygatta, végső érvként megemlítette:

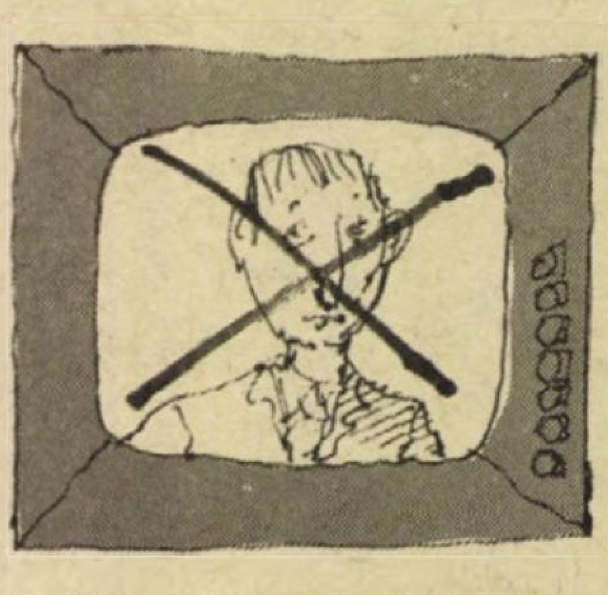
— Lacikám! A pénz nem minden!

Inke bánatosan nézett Bosnyák szemébe:

— Főleg, ha nincs!

*

Szuhay Balázs rosszkedvűen kavargatja a feketéjét a televízió büféjében.

Odalép hozzá Feleki Kamill.

— Mi baj Balázskám?

Szuhay sóhajt, majd elővesz a zsebéből egy újságot. — Nézd, mit írtak a múlt heti tévészereplésemről. Azt írta a kritikus, hogy nagyon rossz voltam...

Feleki csodálkozva néz Szuhayra:

— És te ezt elhiszed?

Szuhay bánatában négy cukrot tesz a kávéjába.

— Hát mit higgyek, ha egyszer azt írták, hogy rossz vagyok?

Feleki leül Szuhay mellé.

— Mélységesen együttérzek veled Balázskám és hidd el, hogy nagyon sajnállak. Már csak azért is, mert ezek szerint te azt is elhiszed, amikor jót írnak rólad!

*

Nizzában nagy sikerrel vendégszerepel a hajdani korcsolyabajnoknő, Marika Kilius, régi partnerével, Hans-Jürgen Bäumlerrel. Az „Ünnep a jégen" című revüben lépnek fel. A premier után az egyik nizzai lap riportere a jégprimadonnát magánéletéről kezdte faggatni, de Marika erről nemigen akart nyilatkozni. Végül, hogy a riporter mégse távozzon üres kézzel, ennyit mondott:

— A férfiakról csak annyit, hogy némely férj emlékeztet a korcsolyabajnokokra. A szabadon választott program még csak megy valahogy, de a kötelező ... ott gyakran közbejön valami „cvikli"!

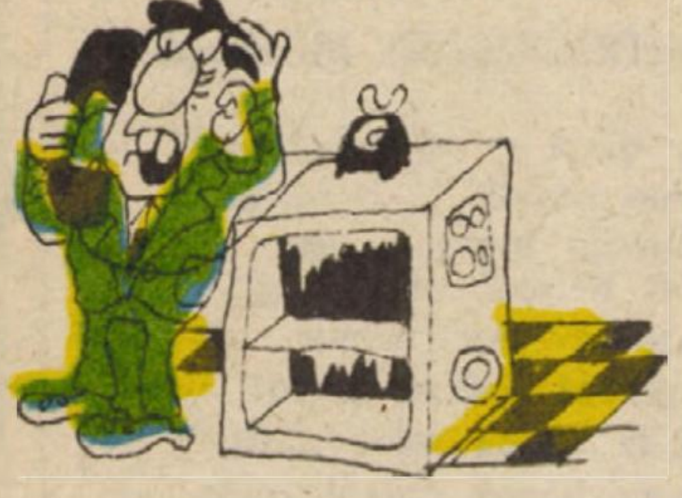
Rátonyi Róbert

AZ OLVASÓ OLDALA

MÉLYHŰTÖTT TÉMA

Eltört egy Lehel S—140-es hűtőszekrény mélyhűtőjének az ajtaja. A tulajdonos a Gelkához fordult. „Sajnos nincs mélyhűtő ajtónk, nem is tudjuk, mikor lesz, próbálja meg a Hűtőgépgyár Sütő utcai bemutatótermében" — mondta a Gelka. S hogy akkor onnan miért nem vásárol a Gelka, ez a jámbor érdeklődőnek is csak utólag jutott eszébe.

A Lehel Mintabolt — így is hívják a Hűtőgépgyár Sütő utcai bemutatótermét

— telefonon azt közölte, hogy a kívánt mélyhűtő ajtó „sajnos nincs!" Nem is tudják, mikor lesz, mert hiánycikk. Többszöri telefonhívásra mindig ezt válaszolták, mintha összebeszéltek volna.

Ekkor — más ügyben, egyéb holmira volt szükség a Mintaboltból — bement a Sütő utcai üzletbe. Már megvette az „egyebet" (egy habszifont), amikor tekintete véletlenül a raktárra tévedt, annak ajtaja ugyanis tárva-nyitva volt. S mit látott? Mélyhűtőajtó kinézetű mélyhűtőajtót, garmadával, regimentnyit. De hogy ne csak a szemének higgyen megkérdezte: „Jól látom, hogy a raktárpolcon mélyhűtőajtó van?" „Igen. Lehel S—140-es hűtőszekrényhez?" — nyomozott tovább. „Ahhoz." „Tegnap is volt?" — folytatta a párbeszédet. „Természetesen!" „Egy héttel, két héttel ezelőtt is?" „Akkor is!" „Akkor miért mondták heteken át nekem telefonon, utoljára tegnap délután 5 órakor, hogy nincs?"

Nem szónokinak szánta a kérdést, mégis az maradt. Természetesen nem derült ki, hogy telefonon ki mondta, kik mondták oly szívós következetességgel a „nincs"-et, miközben a raktár csupa „van". Ám bármilyen idegenkedéssel viszonyultak is addig a Mintabolt alkalmazottai a normális kereskedelmi tevékenységhez, most már, hogy raktárkészletük „lelepleződött", kénytelenek voltak eladni egyet a mélyhűtőajtóból ügyfelüknek, aki így vevőjelöltből igazi vásárlóvá lépett elő.

Bár erről nem a bemutatóterem antikereskedő alkalmazottai tehetnek. Ők mindent elkövettek heteken át, hogy ne így legyen.

(bt)

BAJ VAN A CUMIVAL!

Egyéves kislányom Harang cumit használ, de még két napig sem tart el egy ilyen cumi. Először összelapul, másodszor elválik a tövénél, vagyis szétmállik. Mindez két nap alatt! A kislányban van a hiba, aki napjában kétszer használja kb. fél óráig, vagy a cumiban?

Van egy négyéves kisfiam is, amikor ő pici volt, a Pécsi Háziipari Szövetkezet által gyártott cumit használta, s az akkor nagyon jó minőségű volt. Most is kapható, de a gumija, sajnos, ugyanolyan rossz minőségű, mint a Harangé. A Chicco cumi jó minőségű, csak azt nagyon ritkán lehet kapni. Lehet, hogy a cumik minőségellenőrzését csak a csecsemők és kisgyerekek végzik?

Mészáros Istvánné
Várpalota, Gorkij utca 13. 8103

KILÉPTETETT KŐMŰVES

A pécsi Épület- és Lakáskarbantartó Szövetkezethez 1978. január 18-án léptem be kőművesnek, két év után szövetkezeti tag lettem. Majd 1980 januárjában brigádgyűlésen közölték: nem küldenek el senkit, csak éppen a 32 főnyi kőműves létszámot 22-re kell csökkenteni. Engem is kiléptettek. Amikor 1980 februárjában bementem a központba leszámolni, 22 ezer forintot követeltek tőlem az általam — állítólag — felvett szerszámokért. Februártól májusig, amíg végül megkaptam a munkakönyvemet, hatszor jártam a központban, addigra lementek az összeggel 6600 forintra. Szerszámkönyvemben olyan dolgok is szerepeltek, amiket soha nem is láttam. Ténylegesen engem terhel egy védőruhaként kiadott vattakabát, egy létra és egy vascsiga, az összesen 1374 forint, de miért követelnek rajtam jogtalanul 6600 forintot?

Beimel Ferenc
Szalánta, Hunyadi út 87. 7811

A CÍMZETT VÁLASZOL

Nikotin
(Ludas, 17. sz.)

A magunk tapasztalatai s a külföldiek is, egyre sürgetőbbé tették a nemdohányzó területek bővítését. Az 1977-es menetrendváltozással egyidőben, ha csak kísérleti jelleggel is, először alkalmaztunk egész vonatrész kijelölést, ahol a kocsi folyosóin és peronrészein sem lehetett dohányozni. A magyar vasutakon 1979 májusa óta a korábbi 50—50 százalékos dohányzó—nemdohányzó arány 40—60 százalékra váltott át az utóbbi javára. Ezzel a nemzetközileg elfogadott arányérték élvonalába kerültünk.

Fülöp Lajos,
KPM Vasúti Főoszt.
MÁV Vezérigazgatóság

Trapper farmernadrág
(Ludas, 13. sz.)

A terméket kezelési útmutatóval a gyártó köteles ellátni. Mi a szállítási szerződéshez hibátlan és esztétikus kezelési útmutatót csatoltunk, az EKISZ Ruházati Szövetkezet sajnos a megadotttól eltérő, rossz kezelési útmutatót használt. Elnézést kérünk a vevőktől és intézkedtünk a rossz függőcímkék kicseréléséről.

Honti László,
vezérig. h.
Lenfonó és Szövőipari V.

Hozott szikével
(Ludas, 14—15. sz.)

Előfordul, hogy üzleteinkben hosszabb-rövidebb ideig egyes áruféleségek nem kaphatók. Szegedi szaküzletvezetőnk azóta panaszosuk, dr. Kiss Kálmán rendelésének egy részét teljesítette.

Lehoczky Gábor
Orvosi Műszerkereskedelmi V.

Levelesládánkból

Szendvicset akart venni, 6 forintot dobott be a Nyugati pályaudvari automatába

Molnár Istvánné (Cegléd, Öregszőlő 144. —Pf. 51. 5084 — 2700), de az automata csak a pénzt nyelte el, nem adott érte semmit. Talán becsületesebb lenne, írja olvasónk, kitenni egy táblát „A gép nem működik!" felirattal. Esetleg aláírva még ezt is: „A bedobott pénzt azért köszönettel elfogadjuk!"

Nagykátán nincs víz,

pontosabban: olyan víz jön a csapból — például az egyik óvodában is —, hogy azt a malac elé sem lehetne adni, nemhogy a gyerekeknek. Az óvodába járó 150 kisgyermek mamája szeretne választ kapni az illetékesektől: miért és meddig tűrik ezt a helyzetet? — olvassuk a nagykátai anyukák aláírást viselő levélben.

A Rózsa Ferenc utcában,

a Majakovszkij és a Dob utca közti szakaszon lakók hónapok óta kénytelenek nyelni a port, taposni a sarat. Időnként megjelenik féltucat ember és dolgozik, aztán sokáig semmi. Az utca VII. kerületi szakaszának újjáépítése két éve folyik, de semmi jele, hogy valaha is befejeződik, írja Kárpáti József (Bp. Rózsa Ferenc u. 38/b. — 1077).

Az Elite Ortopéd

Méretes Cipőkészítő Ipari Szövetkezet Bp. Lenin krt. 57/59. alatti fiókjára panaszkodik Döndő Rezső (Bp. Vöröshadsereg u. 3. — 1026). Olyan rendetlenség van az üzletben, hogy félóráig-óráig is eltart, amíg egyetlen vevőt kiszolgálnak, vagyis amíg cédulája alapján megtalálják a cipőjét. Ha egyáltalán sikerül! Mert akad vevő, akinek a cipőjére több órás (!) keresgélés után sem találnak rá.

TÜCSÖK és BOGÁR

Tessék mondani: a sárgarépa mióta gyümölcs?

(Beküldte: Fehér Ildikó, Tatabánya)

Miskolcon, a Lorántffy utca és a Könyves Kálmán utca kereszteződésében Simon László helyi lakos motorkerékpárral, féktávolságon belül egy személygépkocsinak ütközött. Simon László nyolc napon túl gyógyuló, súlyos sérülést szenvedett.

Ezért kell féktávolságon kívül ütközni. Úgy sosem sikerülhet!

(Az Északmagyarország c. lapból nyírta Pataky László, taktaharkányi olvasónk)

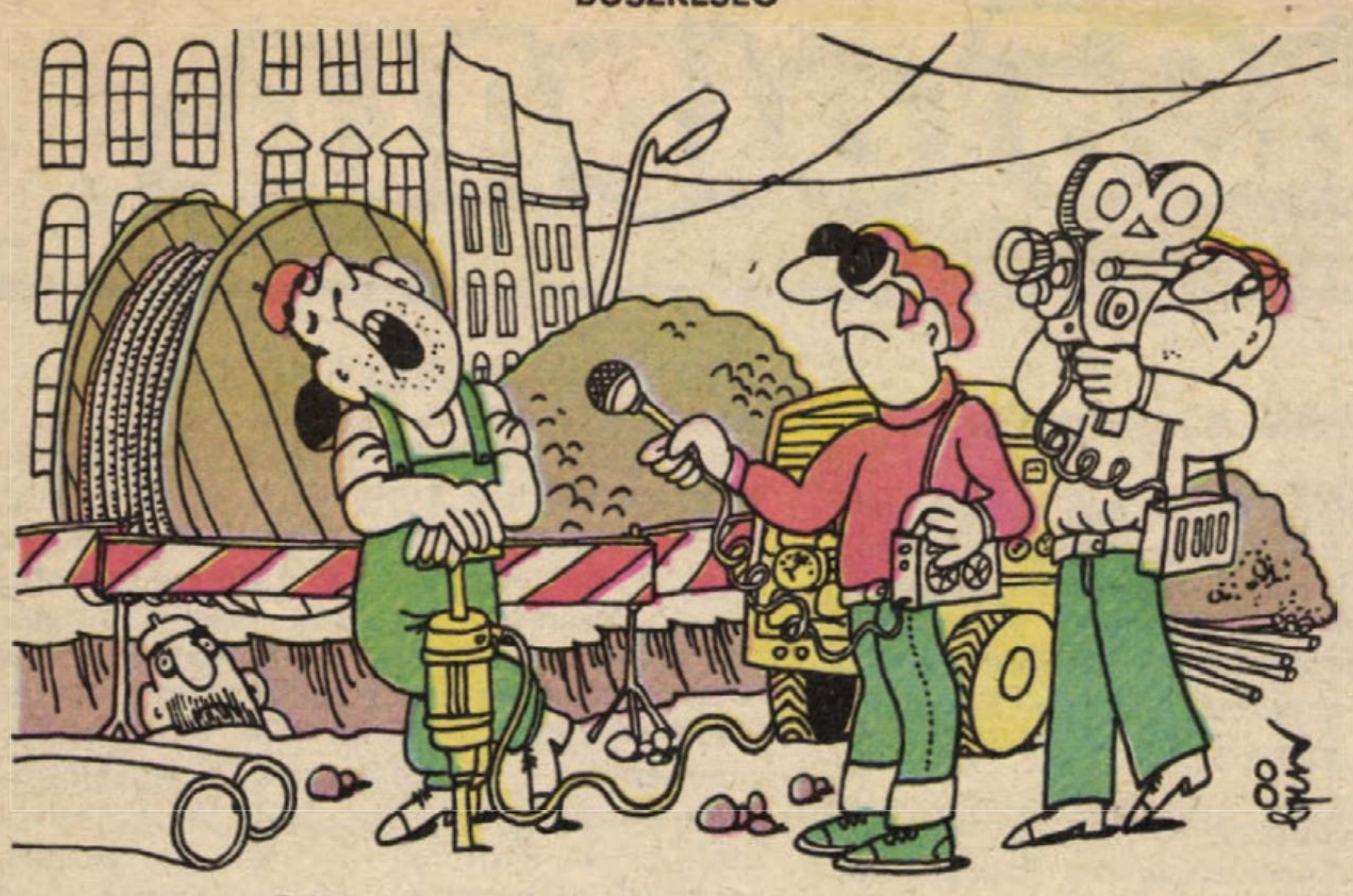
tani. A ruházati boltot is korszerűsítik, vagyis átköltözik a gyógyszertár helyére.

A boltok átalakítására, kor-

Érthető. Némely konfekciós darabot okosabb ostyában bevenni.

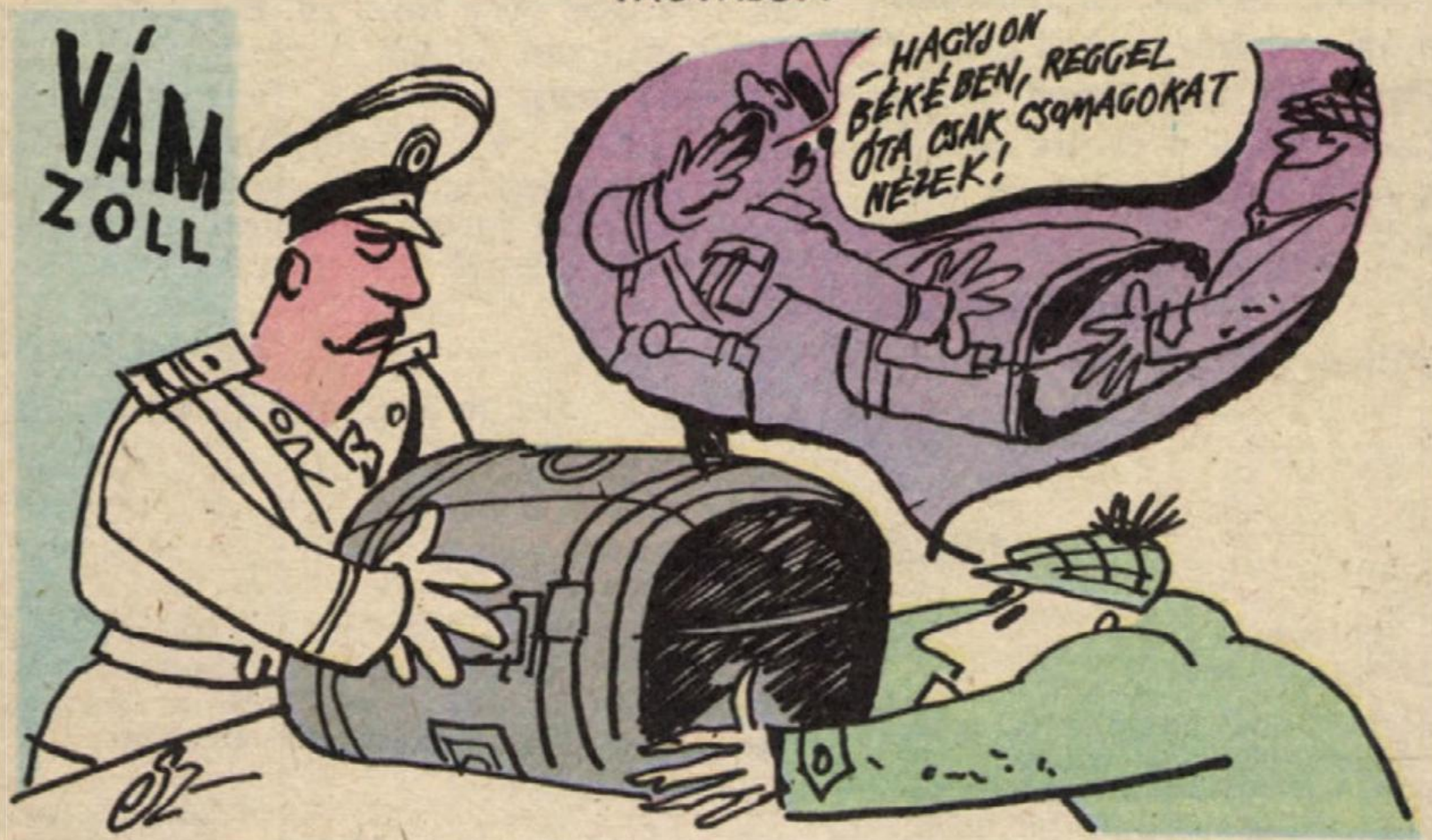
(A Kisalföld c. lapban fedezte fel Horváth Dezsőné, csornai olvasónk)

BÜSZKESÉG

– Régi, híres útfelbontó dinasztiából származom...

VÁGYÁLOM

TRIBÜN

Öttusázó meséli, hogyan győzte le legnagyobb ellenfelét a párbajtőrvívásban:

— Szúrtam, védte. Akkor ő szúrt, én védtem. Akkor mind a ketten szúrtunk, de egyikünk sem talált. Megint szúrtam, megint védte. Akkor fogtam a pisztolyt és lelőttem.

* * *

A fegyelmi egyesbíró felháborodva kérdezi a labdarúgót:

— Hogyan rúghatta hasba a játékvezetőt?

— Ő tehet róla. Az utolsó pillanatban megfordult.

* * *

Hirdetés az oklahomai „News-Record” hasábjain:

„Élvonalbeli csapat menedzsert keres. Legyen józan, becsületes és megbízható. Csak olyan jelentkezzék, aki a fenti három tulajdonság közül legalább kettővel bír.”

* * *

Az angliai St. Anne sportkörében buzgó vívók döfködik egymást, de szegény az eklézsia, elektromos találatjelző nélkül nem sokra mennek. Az elnök viszont bizakodik:

— Mihelyt villamosíthatunk — mondta —, a szakosztály azonnal megindul teljes gőzzel előre.

* * *

Az amerikai Kiplinger Magazin írja:

— Egy konkrét eset példázza, mennyire romlott a dollár árfolyama Európában. Nemrégiben amerikai atléták jártak Rómában és egyikük bedobott egy centet abba a híres kútba. Tizenöt dollár büntetést kellett fizetnie. Szemetelésért.

(p. p.)

Rímhírek

KUKACOSKODÁS

Adag cseresznyét rendeltem,
Budán egy kisvendéglőben,
De mérgesen visszaküldtem,
Volt rá okom, elég bőven.
Kukac volt a cseresznyékben,
Ott rágódott, ó de mennyi,
Nem jó ilyen sok kukaccal
Egy tálból cseresznyét enni.

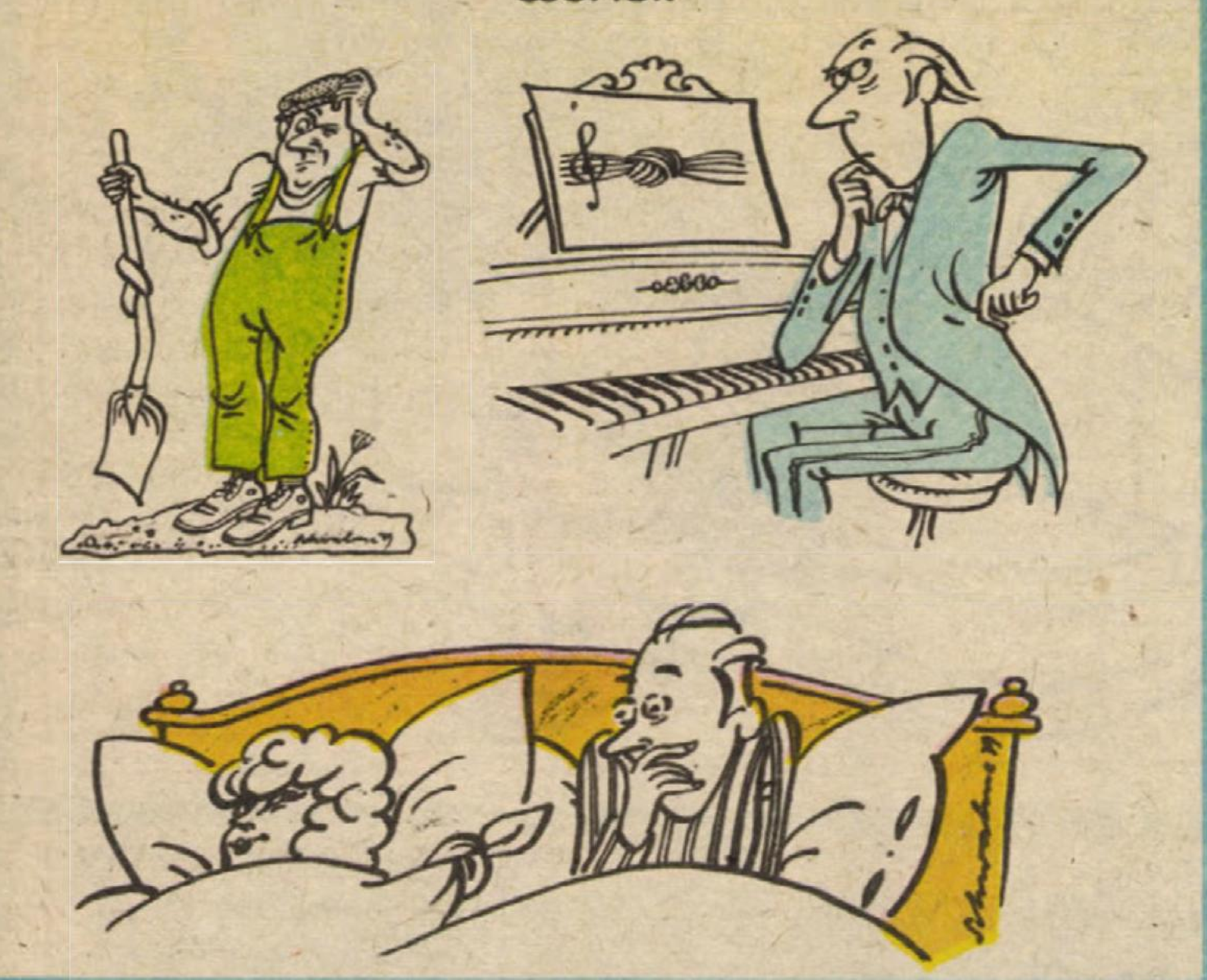
NÉPMŰVÉSZETI MONOLÓG

Nagy divat a népművészet,
Minden háznál jó a fokos,
Borjúszájú inget is vesz
Garbó helyett, aki okos.
Ámbár erre nem írogat
Recepteket doktor Buga,
Szűrt is kapok suba alatt,
Ha van hozzá csúszó guba.

Hidvéghy Ferenc

IMPORT HUMOR

CSOMÓK

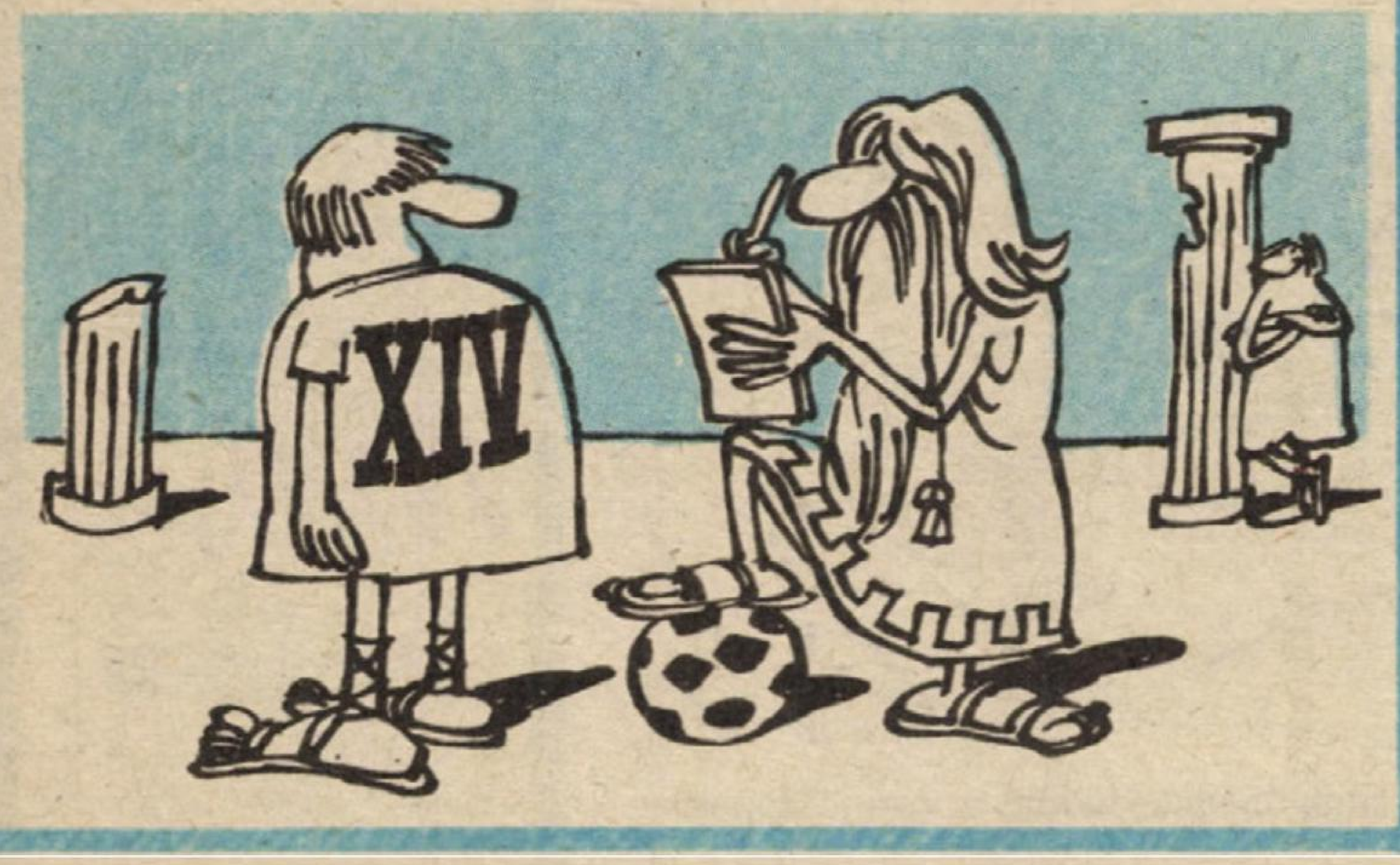
MODERN DON QUIJOTE

JÁTÉKOS ASSZONYKA

ANTIK

NEHÉZ ÉLET

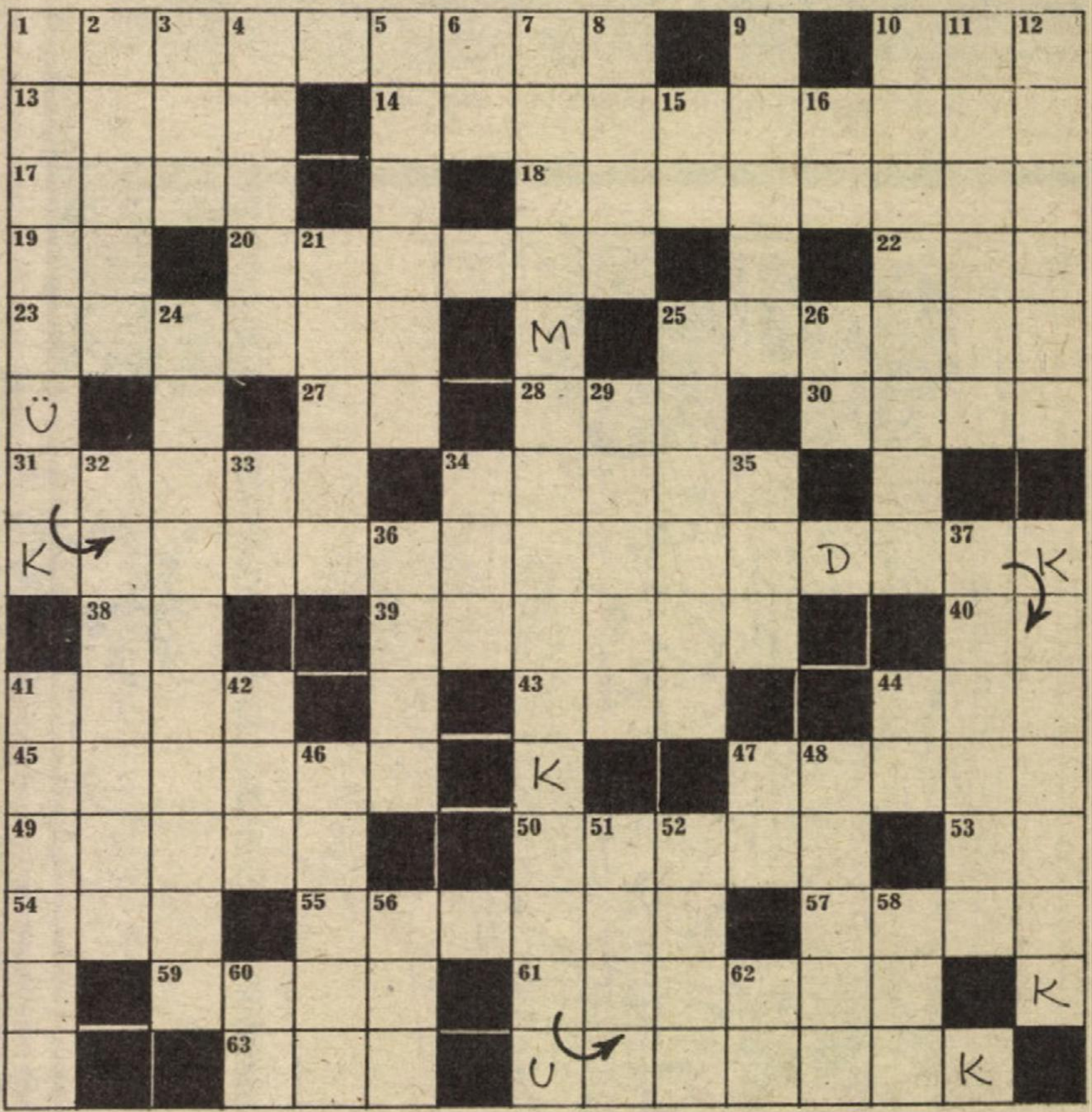
— Mért vagy ennyire fáradt? — kérdi Kapornainé a hivatalából hazatérő férjétől. — Függőleges 7 — függőleges 1 — feleli a kérdezett. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb június 30-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

1. Nagyon finom, remek
10. Főzeléknek való
13. Európai folyó
14. Egykor nagysikerű operett címe
17. Hic et ... (itt és most)
18. Aki mindent tönkretesz, ami csak a keze ügyébe kerül
19. A függ. 32 kezdete
20. Fekvőhely
22. Megfejt
23. Egyes mohamedán uralkodók címe
25. Fuvallat
27. F. B.
28. Régi súlyegység
30. Némely bútor része
31. „Itt van, fogd"
34. ... rendre
38. R. L.
39. Ítéletvégrehajtás eszköze
40. Azonos betűk
41. Fénytelen, színét vesztett
43. ... lizis
44. Kalauz egynemű betűi
45. Továbbított hír, közlés
47. Magyar származású angol Ázsia-kutató (1862—1943)
49. Érzéstelen, lélektelen
50. Város az USA-ban
53. Te — latinul
54. Az ehető csiga
55. Fasiszta tábornagy, aki Hitler parancsára öngyilkos lett
57. Télen a Balaton
59. Kellemes vidék jelzője
61. Olaszok mondják a „halló!" helyett
63. Kerti munkaeszköz

FÜGGŐLEGES

2. Költő, az első magyar élclap szerkesztője (Gusztáv, 1818—1902)
3. Segédige
4. Helység Fejér megyében, a Duna mellett
5. Rosszul szab
6. Személyes névmás
8. Hegy Jeruzsálem mellett
9. Rásüt (a nap)
10. A Fiat gyár évtizedekkel ezelőtti kiskocsimárkája
11. Mások befolyásától független
12. Egy pont az emberi testen
15. B. N.
16. A vízszintes 18 kezdete
21. Világhírű francia karikaturista
24. Elrejtőzve figyel
25. Versszak
26. F.
29. Nemesgáz, vegyi elem
32. Pikrinsavas robbanóanyag
33. A lengyel pénznem rövidítése
34. E-vel: nem nappali
35. Mint a 43 vízsz.
36. Köti az ... a karóhoz
37. Spanyol női név
41. Favágó eszköze
42. Egy — angolul
44. Kicsinyítőképző
46. Piszke
47. S. H.
48. Észt egyetemi város
51. Okhatározó mellékmondatot vezet be
52. Liliomfajta dísznövény
56. N-nel a végén: lopakodva megy
58. Elektromos töltésű részecske
60. A szamár hangja
62. Rövidítés számok előtt

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 142-220

SZATIRIKUS HETILAP **Felelős kiadó: TILL IMRE**

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest, V., József nádor tér 1. 1900.) személyesen, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 12 Ft, negyedévre 36 Ft, egy évre 144 Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással 80.2308/2-26 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. 1055

Felelős vezető: BOLGÁR IMRE
Index: 25 504
ISSN 0134—0611

OKOS BESZÉD

című keresztrejtvényünk megfejtése:

Az ember addig marad fiatal, amíg nem irigyli a fiatalokat.

200—200 forintot nyert:

Szántó János, Balkány, Benedek u. 5. 4233

Kukucska Tünde, Monori-erdő, Rózsa u. 7. 2213

Bauer Lajosné, Bp. II., Török u. 7. 1023

A nyereményeket postán küldjük el.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

NYÁR... NYÁR... NYÁR...

– A feleségem minden pillanatnyi napsütést kihasznál!

STREBER

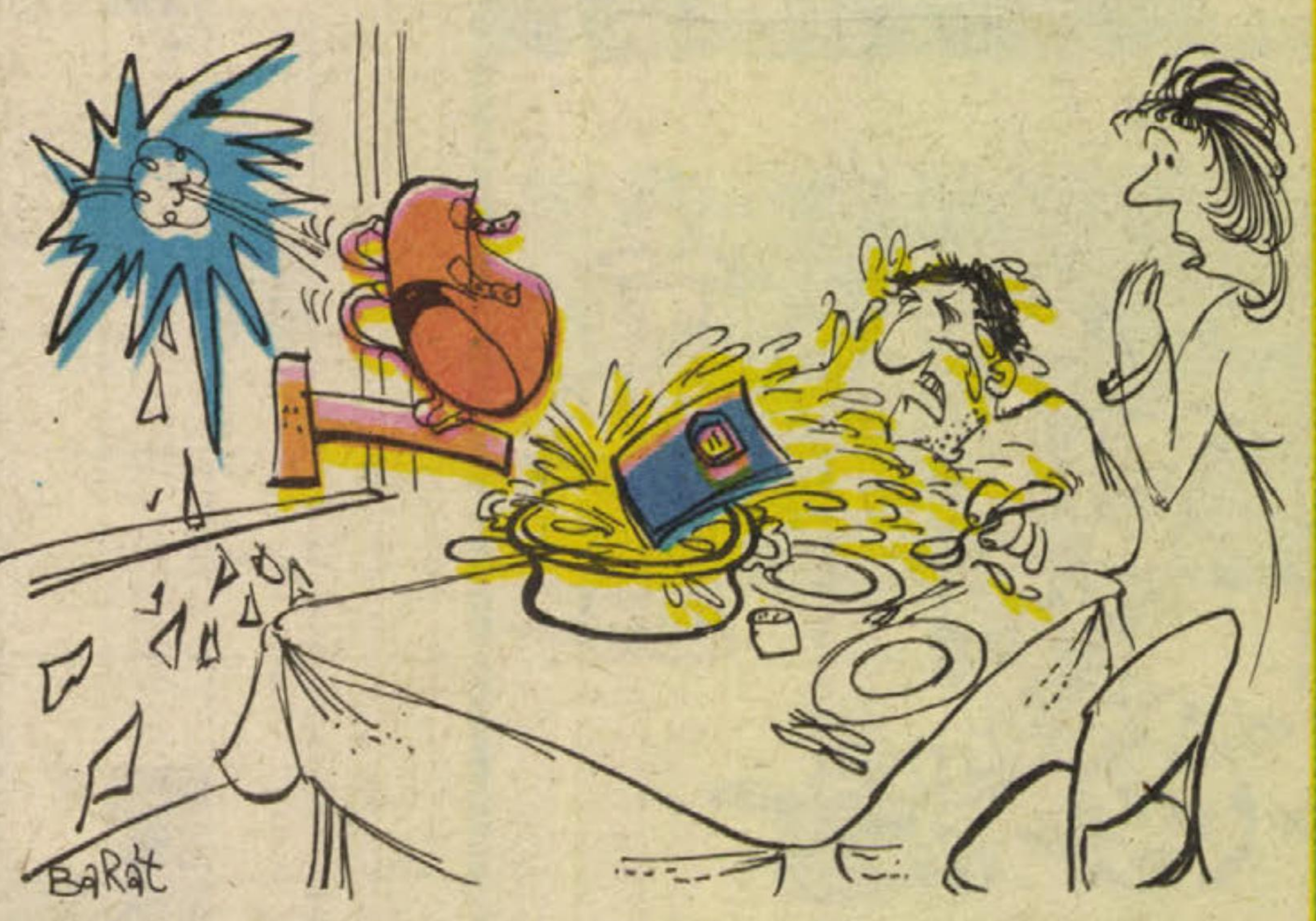

– Bár megbukott volna, hogy büntetésből egész nyáron a lakásba zárhatnánk...

– És Kovácsék éppen most nyaralnak a Balatonnál

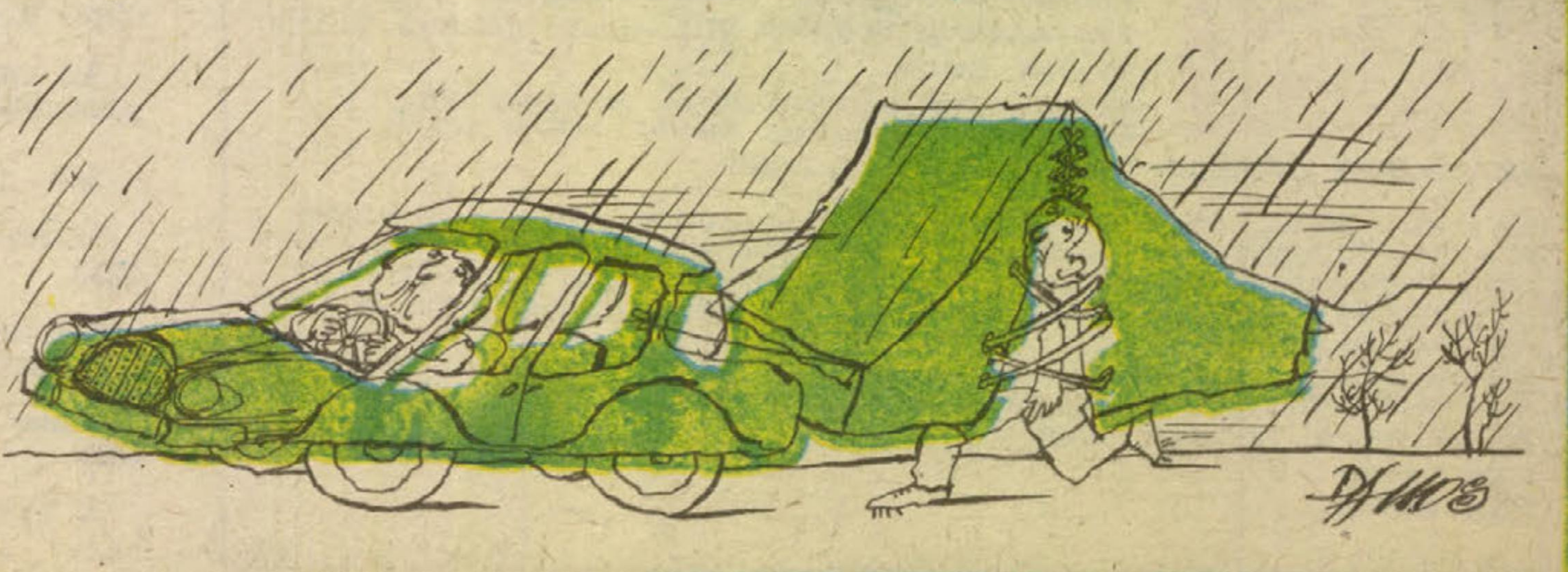
CSALHATATLAN ELŐÉRZET

– Az a gyanúm, anyukám, megkezdődött a nyári szünet!

NYÁR... NYÁR... NYÁR...

UTÁNFUTÓ

NYÁR... NYÁR...